XX. évfolyam 11. szám

Ára: 1 forint

1964. március 12.

Ludas Matyi

— Odanézzen! Ezzel a trükkel akar kijutni a tokiói olimpiára...

Hegedűs István rajza

PÁLYAVÁLASZTÁS

— Foglalj helyet nálam. Miben segíthetek neked? — kérdeztem nemrég érkezett vendégemtől.

Feri egy kicsit nyugtalanul mocorgott a karosszékben, aztán könyörgő tekintettel fordult felém:

— Tanácsot szeretnék kérni. Eljött az ideje, hogy pályát válasszak. Azt mondják, hiány van karosszéria-lakatosokban. De engem a női szabóság is érdekel. Vagy inkább vízvezetékszerelő legyek? Olyan jó volna egy okos embertől tanácsot kapni.

— Ebben az esetben jól tetted, hogy hozzám fordultál — jegyeztem meg szerényen, majd kedélyesen hátbavágtam. — Te kópé, mindig nagy tréfamester voltál. Pályát akarsz választani? Ez nagyon jó! — mondtam feltörő kacagással.

Feri hidegen megjegyezte:

— Ezúttal nem tréfálok. Valami kenyér kellene a kezembe, ami az adottságaimnak megfelel.

— Te jó ég! Leváltottak a vállalatnál! — kiáltottam ijedten.

— Minden a legnagyobb rendben van.

— Hát akkor vegyél be két aszpirint, aztán jobban leszel! Mit bolondozol? Meglett, biliárdkopasz ember vagy, jó beosztásban egy nagyvállalatnál. Most, ötvenöt éves korodban akarsz pályát választani? — néztem megbotránkozva Ferire.

— Igen. Itt az ideje, hogy elhelyezkedjem valami jó területen. Például elmehetnék a Boy-vállalathoz küldöncnek. De hát meddig tudok én még biciklizni? Talán egypár évig — sóhajtott fel kissé keserűen.

— Jó állásod van, tekintélyed. Huszonnégy éve ott dolgozol. Mi van veled? — hörögtem kétségbeesetten.

— Igazad van, huszonnégy éve csinálom, és huszonnégy éve nem értek hozzá. Szerintem már a

második napon úgy ki kellett volna vágni engem, hogy a lábam se érje a földet — mondta fölényesen.

— Most már biztos, hogy beteg vagy — simogattam meg a homlokát részvevően.

— Lehet. De nem ártana, ha mások is megkapnák ezt a betegséget. Az önkontroll ritka kincs. Hogy jövök én ahhoz, hogy ilyen szép fizetést vegyek fel, amikor a munkámmal még a felét sem szolgáltam meg? A múlt héten beadtam a kilépési kérelmemet.

— És elengednek? — kérdeztem kíváncsian.

— Egyelőre ragaszkodnak hozzám. Azt mondják, várjam meg legalább, amíg pótolni tudnak egy hozzám hasonló jó munkaerővel. De én nem adom fel a harcot. Már több névtelen levelet írtam magam ellen. Biztos, hogy előbb-utóbb kiteszik a szűrömet. Nincs valami befolyásos protektorod, aki tenni tudna ellenem valamit? — kérdezte reménykedően.

— Sajnos, kicsi az ismeretköröm — válaszoltam.

Feri ezekután köszönt, és eltávozott. Sajnálkozva néztem utána.

Szegény ember. Bizonyára bolondnak fogják tartani. Pedig csak... Fejemben zsongani kezdtek a gondolatok. Gyors számvetést csináltam magamban. Az utóbbi időben elkészült írásaim bizony inkább bosszantóak voltak, mint humorosak. Ez így nem mehet tovább! Elszánt mozdulattal leemeltem a telefonkagylót: Halló! Pályaválasztási Tanácsadó? Humorista vagyok, némi kézügyességgel. Régebben egy deszkaraktárban voltam anyagmozgató. A műbútor-asztalosságot ajánlják? Remélem, nem hozok majd szégyent az asztalosokra. Holnap jelentkezem. Köszönöm.

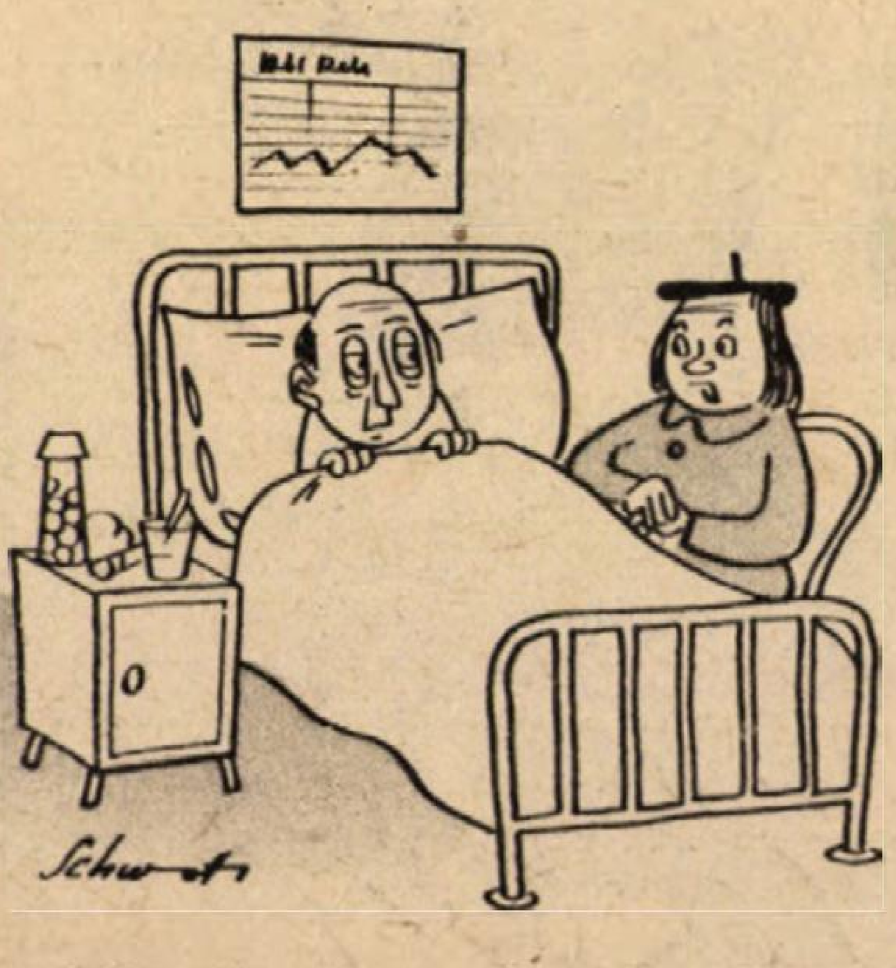
Hosszú idő után először ezen az éjszakán kiegyensúlyozottan, mélyen álom nélkül aludtam.

Galambos Szilveszter

Magas vérnyomás

Betegláttogatás

— Már alig vártam, hogy meglátogassalak, szeretném elpanaszolni a bajaimat...

Irka-firka

Nemrég vendégségben vacsoráztam. Már a lakoma elején feltűnt, hogy a házigazda öt esztendős fia kissé különös szisztémával fogyasztja a szendvicseket: először a sonkát halássza le, majd pedig a sajtot vagy a kaviárt, végül nagy műgonddal eltávolítja a májpástétomot meg a vajat.

Ezután az üres kenyeret bekeni szilvalekvárral és boldogan megeszi.

*

A fogkrém és a vazelin után már nemcsak a szardella pasztát árulják tubusban, hanem a mézet, sőt a kolbászt is.

Csöppet sem csodálkoznék, ha nemsokára a vendéglőben, amikor hagymás rostélyost rendelek, a pincér két tubust tenne le elém; az egyikben volna a hagyma, a másikban pedig a rostélyos...

*

Béla barátom hosszú idő óta képtelen kilábalni az influenzából. Állandóan hőemelkedéssel bajlódik. Minap büszkén újságolta:

— Képzeld, ma van a lázassági évfordulóm!

*

A modern világban egyre körülményesebb babonásnak lenni. Az új fűtéstechnikai eljárások következtében fokozatosan megszűnik a kéményseprő mesterség. S a hatalmas bérházak között a fekete macska is lassanként ugyanolyan ritka lesz, mint a fehér holló.

Még szerencse, hogy legalább a 13-as szám megmarad!

*

Rossz időbeosztásom miatt évek óta képtelen vagyok eljutni a monte-carloi játékkaszinóba. Már csak ezért is örömmel keresem fel időnként a József körúti „Játék-presszót". S ahogy sikerül a különféle automata bohóságokon a nálam levő szerény összeget az utolsó krajcárig elherdálnom, emelt fővel távozom:

— Kis ország vagyunk, de veszíteni azért itt is prímán lehet!

Dalmáth Ferenc

Városrendezés

Hegedüs István rajza

– Csak kipróbálom, milyen lenne itt egy aluljáró . . .

Kihívtam Sonny Listont

Azok a rejtélyes körülmények, amelyek között Sonny Liston elveszítette a hivatásos nehézsúlyú ökölvívó bajnokságot Mr. Cassius Clay, a „Nagyszájú" ellenében, felbátorított engem arra, hogy kihívjam a volt világbajnokot egy mérkőzésre. Mindketten jól járnánk vele. Nekem szükségem van a pénzre, Listonnak pedig a győzelemre. Amellett semmiesetre sem lennék olyan szerénytelen, mint a „Louisvillei Harsona", aki egymillió dollárt követelt a bevételből. Kilencszázezer dollárral is megelégednék, IKKA-árfolyamon.

Ami a mérkőzés esélyeit illeti, nem vesznénk össze. Beszéljük meg! Liston valamivel magasabb és erősebb nálam, én viszont idősebb és tapasztaltabb vagyok. Erényeink és hiányosságaink kiegészítik egymást. Az ökölvívók általában nem tudnak írni, az írók általában rossz ökölvívók. Az én stílusom nem olyan rámenős, mint Listoné, de néha eléggé támadószellemű. Mindez azonban csak mellékkérdés, hiszen az a különös vállsérülés, amely oly meglepetést okozott nézőknek és fogadóknak egyaránt, nekem is rendelkezésemre áll, s pusztán Listontól függ, hogy melyik menetben óhajtja ezt a fordulatot.

A mérkőzés előtti hírverő hadjáratban megtennék mindent tőlem telhetőt és ígérem, hogy nyilatkozataimmal Clayt merő ibolyává silányítom. Clay jelszavakkal kifestett autóbuszát sokkal jobb hazai Ikarus-autóbuszokkal tudnám utánozni, ami pedig a jelszavakat illeti, egy nemzetnél sem vagyunk alábbvalók. Mindössze a következőket kötöm ki:

1. A mérkőzés színhelye Texas legyen, s mivel az üzleti érdek minél nagyobb szabású cirkuszt követel, helyes lenne, ha a rendezést Mr. Brown dallasi törvényszéki bíróra bíznák.

2. A mérkőzés eszmei előkészítésében vegyen részt a Ku-Klux-Klan, a John Birch Társaság, és a Cosa Nostra.

3. Mivel az előzetes sajtóértekezletek anyagát szeretném emlékül eltenni, a Fehér Ház bocsássa rendelkezésemre azt a térhatású magnó-készüléket, melyet az elnök Bobby Bakertől kapott.

4. A mérkőzést Goldwater szenátor vezesse, s az egyes menetek között fejtse ki külpolitikai nézeteit a közönségnek.

5. Ha esetleg valami rendzavarás, csendháborítás (lövöldözés stb.) fordulna elő a mérkőzés színhelyén, Robert Kennedy igazságügyminiszter intézkedjék, hacsak éppen nincs távol ázsiai ügyeiben.

6. A Gallup-intézet legalább 10 : 0 arányban hozza ki esélyes voltomat, hogy érdemes legyen elvesztenem a mérkőzést.

7. Liston ne feledkezzék meg magáról a szorítóban, ne éljen vissza testi erejével, ne verekedjék éretlen gyermek módjára. Ahhoz, hogy kiszámoljanak, semmi szükségem sincs rá.

8. Ha bárki bármilyen gyanús körülményt észlelne a mérkőzés körül, forduljon az FBI-hez, az majd elintézi a többit.

9. A filmesítés, a muzikálosítás és a vereség joga az enyém.

10. Ha viszont Liston ezúttal is vereséget óhajt szenvedni, ezt köteles legalább három nappal a mérkőzés előtt velem írásban közölni.

11. A mérkőzés előtt három hétig tilos államcsínyt szervezni Dél-Vietnamban, mert az esetleg elterelné a mérkőzésről a közfigyelmet.

12. A mérkőzés győztesének joga van kihívni Mr. Cassius Clayt, de mivel Clay fellép az elnökválasztáson, a mérkőzésre csak 1965-ben kerülne sor.

A kihívó levelet már elküldtem Listonnak, sőt már választ is kaptam rá. Liston közölte velem, hogy a mérkőzés ügye Dean Rusk külügyminiszter előtt fekszik. Rusknak többrendbeli kikötése van. Ellenőrző állomásokat kíván felállítani a nézőtér különböző pontjain, biztosítékokat óhajt kapni arra nézve, hogy az általam említett reklám-autóbuszt a mérkőzés után sem adom el Kubának, végül pedig jelentsem ki, hogy nem ismerem el az NDK-t.

Lehet, hogy ezen hiúsul meg az igazán érdekesnek ígérkező mérkőzés?

Feleki László

Eszpresszó-kaland

Hangulatember

– Miért vagy olyan rosszkedvű ma? . . .

LEVÉL egy körlevélről

Tisztelt Lakótársam!

Az I. kerületi 3-as számú Házkezelőség vezetője körlevélben értesítette önt és lakótársait is, hogy a Házkezelési Igazgatóság a Legtisztább Kerületi Házkezelőség cím elnyeréséért versenyt kezdeményezett. Vészesen közeleg a verseny április 30-iki határideje, de ön november 30-ika óta, — amikor a verseny kezdetét vette — még egy avitt nachtkasztlit sem tudott a közösségnek felajánlani. Ez nincs így rendben, mert a körlevél szerint a *lakásokban elfekvő* felesleges holmikat is el kell távolítani. Ahol a lomtalanításnak nem tesznek eleget — hangzik a körlevél — ott *„a Bérlő elleni szabálysértési eljárást folyamatba teszik.”* Persze csak az esetben, ha a kerületi Tanács Szabálysértési Osztálya a bérlőtársak egészsége érdekében ezt szükségesnek tartja.

Ön nagyon egyoldalúan értelmezi a verseny-szabályokat. Feltűnően tüsténkedett, amikor a verseny sikerének érdekében a padlásról, a pincéből, a lépcsőházból és a mosókonyhából, — tehát az összes közös helyiségekből — kellett eltávolítani a régen elfekvő bútorokat, törmelékeket, kosarakat, kályhákat és egyéb lim-lomokat, ahogy a körlevél ezt elő is írja. Látástól vakulásig gyűjtött, cipekedett, hogy minél több lim-lom gyűljék össze. De menten lelohadt a lelkesedése, amikor a saját lakásában elfekvő holmikat kellett volna a verseny sikere érdekében feláldoznia. Pedig erre is nyomatékosan utal a körlevél.

Lakószomszédja, Krapcsákné szerint ön a lakásában olyan elfekvő, öreg és rozoga bútorokat tárol, amelyek megértek már a lomtalanításra. De ön makacsul ragaszkodik régimódi, vassodronyos matracos ágyaihoz, mert kényelmesen szeret aludni; ormotlan plüss huzatú kanapéjához, ahol munkából hazatérve heverészhet; ósdi éjjeli szekrényéhez, amelyre esténként kirakodhat és más efféle kivénhedt bútordarabokhoz, amelyeket megszokott. Nem gondol arra, hogy mennyivel kulturáltabban hatna például egy korszerű Varia berendezés a sok idejétmúlt bútor helyett?! Csak helyeselni tudok Krapcsáknénak, aki a Házkezelőség körlevelét lobogtatva követeli a lakóbizottságtól az ön lakásának teljes, vagy legalább részleges kiürítését.

Krapcsákné ugyan haragosa önnek, de tiszteli a kerületi Tanácsot, amely a versenyt kezdeményezte és tiszteli a Házkezelőség vezetőjét is, aki a körlevelet aláírta. Jó lakótárshoz illően érvényt akar szerezni a körlevélben foglaltaknak. És ha egyszer a hivatalos irat udvariasan, de kertelés nélkül így szól a lakótársakhoz, hogy *„a lakóház kulturáltságát nagymértékben rontó saját tulajdonban levő holmikat eltávolítani szíveskedjenek”*, akkor Krapcsákné az írott szónak akar érvényt szerezni. Ha ő úgy ítéli meg tehát, hogy az ön bútorzata a lakóház kulturáltságát veszélyezteti, akkor indokoltan kérdezi azt is: mit gondol ön, meddig rongálhatja divatjámúlt, korszerűtlen, öreg bútoraival a saját lakóházának, a kerületi Házkezelőségnek, s esetleg az egész kerületnek is a jó hírnevét?

Sajnálom, nem tudom önt védelmembe venni. Azt tanácsolom, sürgősen vásároljon OTP hitelre olyan korszerű lakberendezést, amely a lakóháznak, a kerületi Házkezelőségnek s az egész kerületnek is díszére válik és kulturáltságát nagymértékben emeli. Dobja egyidejűleg a lomtalanítási akció lim-lomjai közé az ön által indokolatlanul becsben tartott öreg bútorokat.

Egy ilyen körlevélre lakótársi kötelessége így cselekedni! Ne várja meg, amíg a szabálysértési eljárást *„folyamatba teszik”*. Hadd nyerje el az önök házkezelősége a Legtisztább Kerületi Házkezelőség kitüntető címet. Csak úgy spontán: rendszabály alkalmazása és fenyegetés nélkül . . .

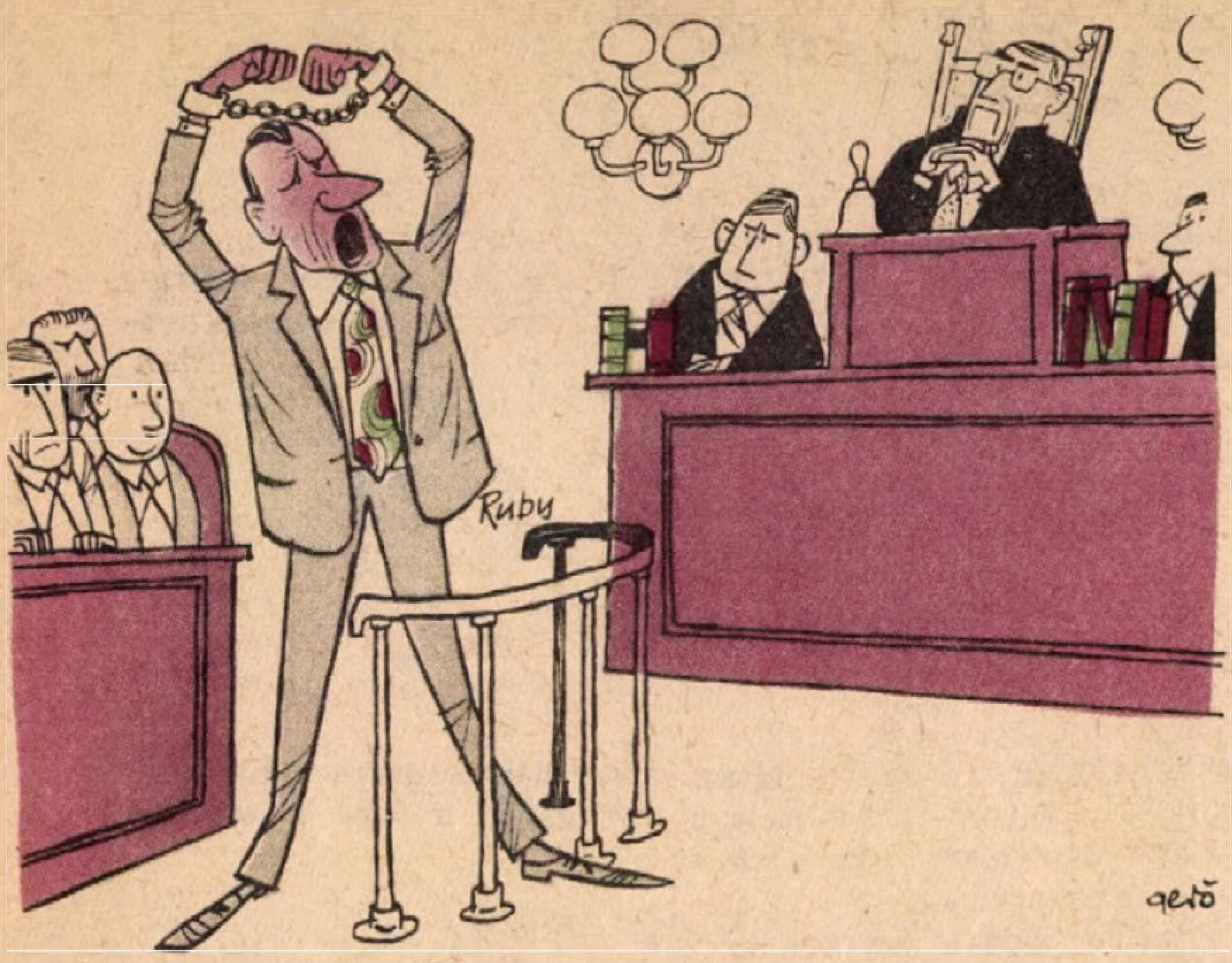
Földes György

Jucika és a nagymosás

Pusztai Pál rajza

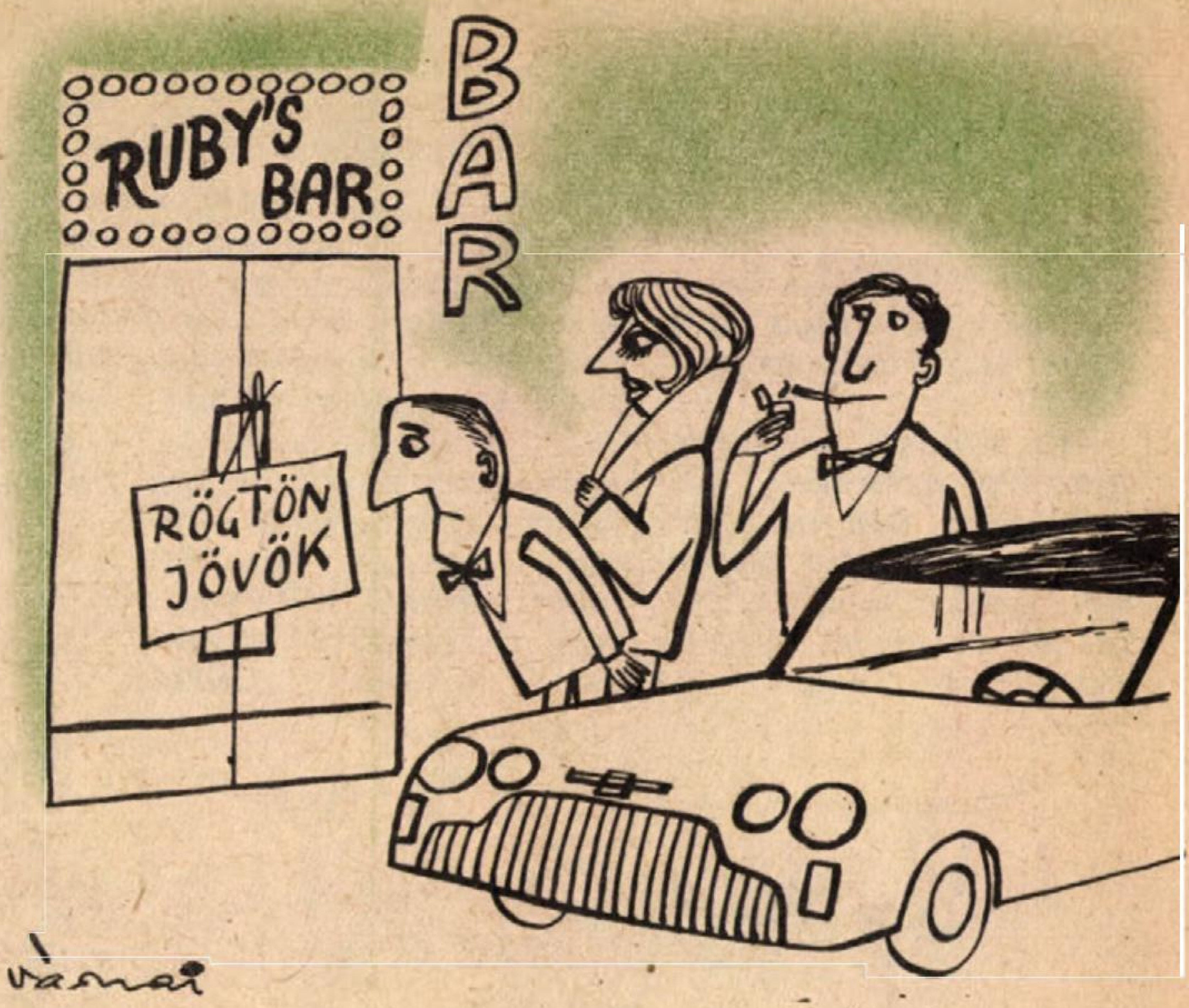

Dallasi cirkusz

Ruby, a bilincstörő

Megalapozott derűlátás

PORTRÉK

Dísztag

Íme, itt a régvárt dátum:
végetért a referátum!
Most következnék sok pompás
és kerekded hozzászólás.
Felszólítást ezért vetett
és sürgető tekintetet,
fénylőt optimista fénytől
az elnök az emelvényről!...
De a hallgatóság hallgat!
A látszólagos nyugalmat
eredménytelenül ássa
fönt az elnök pillantása...
Reszket minden szaktárs mája,
mert az elnök szuggerálja,
izgul minden: kelet, nyugot!
Egyedül én vagyok nyugodt:
szemlélem a sima falat,
mert az elnök hóna alatt
üldögélek nagy szerényen
az elnöki emelvényen...

Nagymama

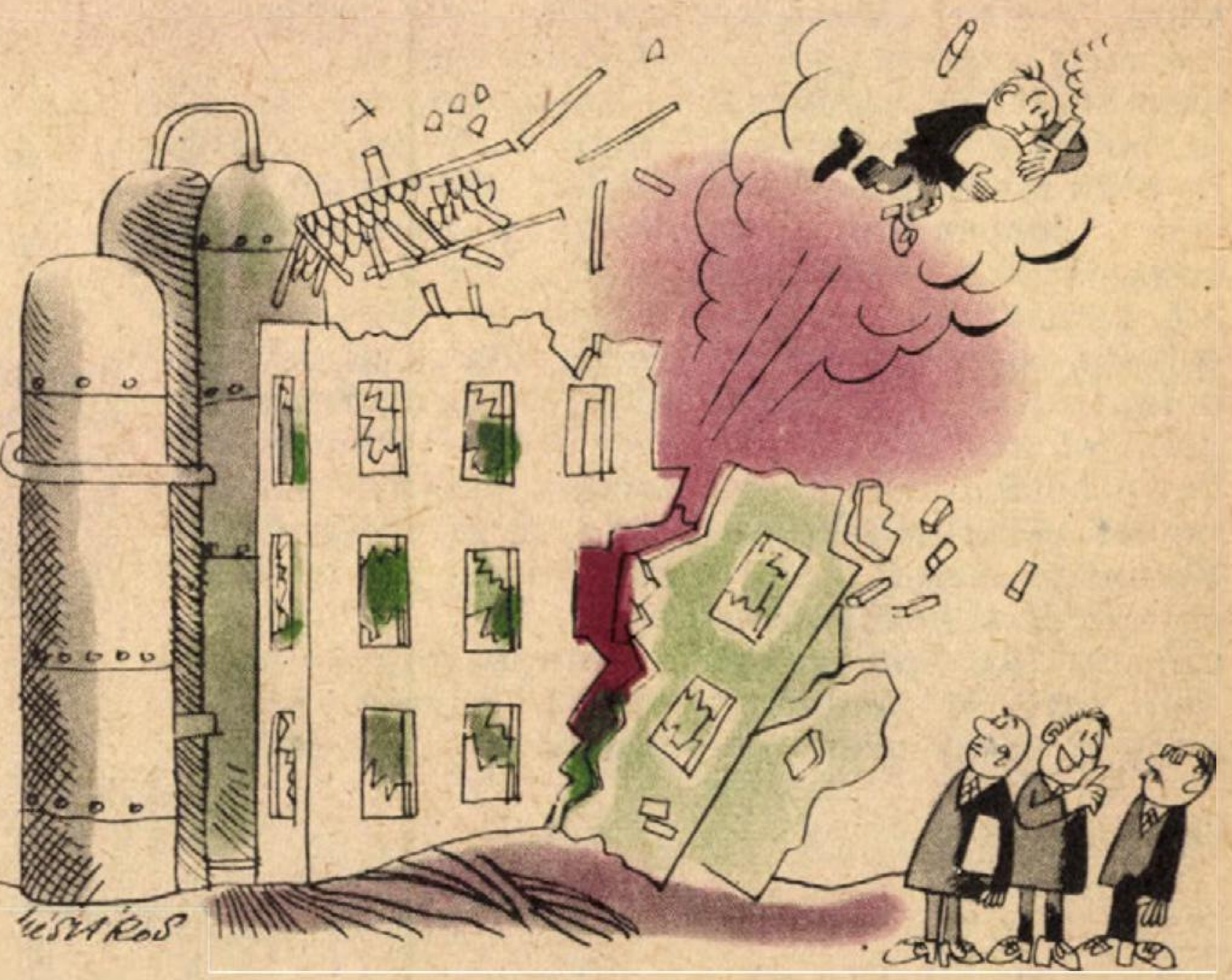
Egy „ifjú" nagymama, aki udvaroltat,
vigsága megmozgat elevent és holtat,
ajkán nikotinnal dús szivarka füstje
parázslik, akár a boszorkányok üstje,
ekképpen korholja, — azt a kutyafáját! —
alig húsz esztendős, kicsiny unokáját:

„Amikor én annyi éves voltam mint te,
s érintetlenségtől voltam telehintve,
horgoltam, kötöttem, szemem lesütöttem
ha férfi-pillantás surrant el fölöttem...
Mindezen a téren nagyok a hiányok!...
Másként viselkedtek a hajdani lányok!"

Hallgatom a mámit, akit ki se tisztel,
mivel már nem horgol, hanem inkább tvisztel,
szidja unokáját kihívón, pikirten,
miközben ajkára mesterséges pirt ken,
és bennem a sejtés bizonyossá válik:
„Másként viselkedtek a hajdani mámik!"

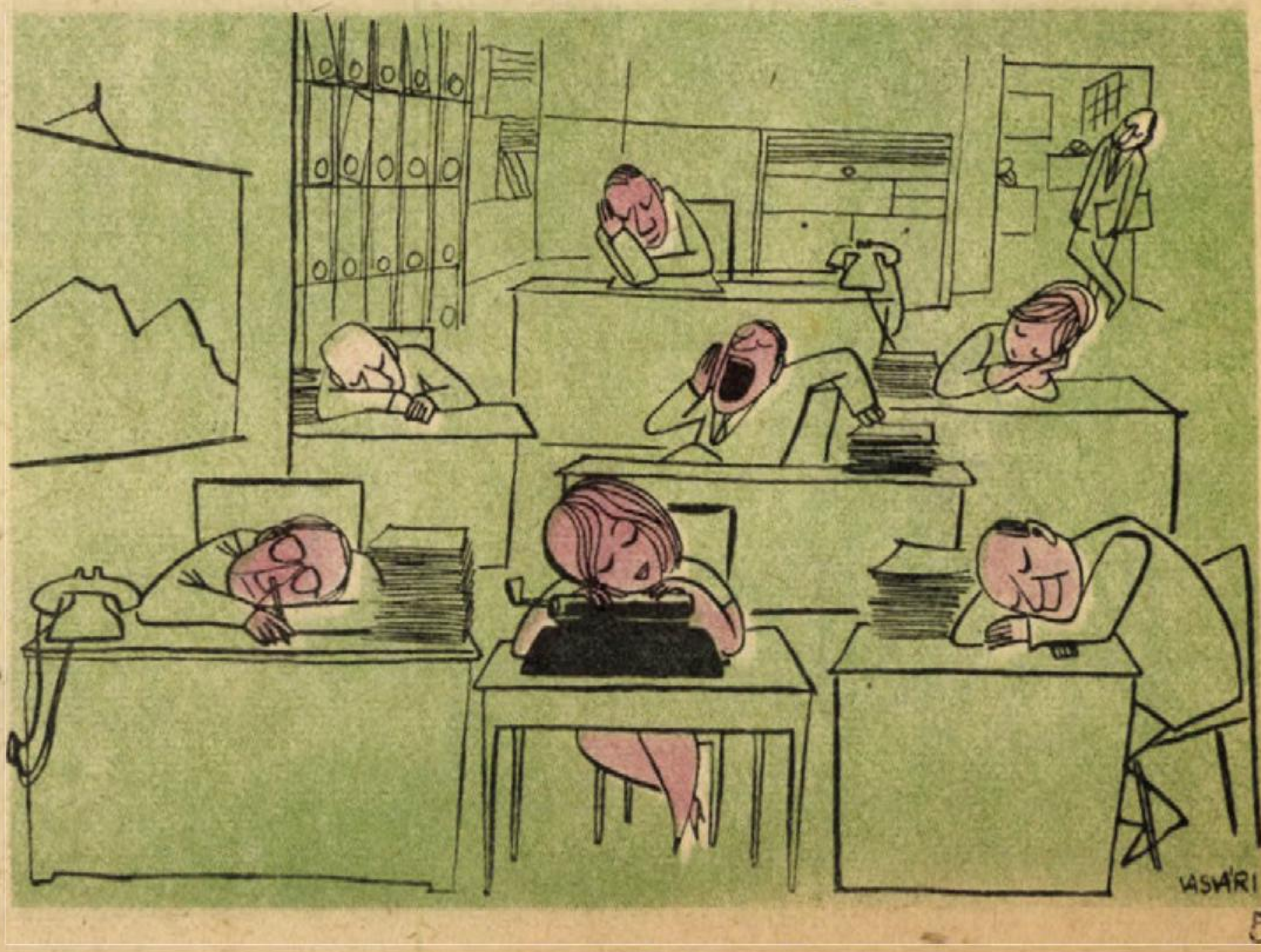
Ladányi Ferenc

Emberséges bizottság

– Azért ne vegyük el a kedvét a további kísérletezéstől!

Tavaszi vitaminhiány

MIH. ANDRASA

Anyuci

I

Levél

„Szervusz drága, aranyos anyukánk, anyucikánk!

Ha tudnád, mennyire hiányzol nekünk!

Minden nap emlegetjük azt a tavalyi esztendőt, amikor nálunk voltál és olyan jól éreztük magunkat veled! És hogy Petike mennyire szeretett játszani a nagymamával! Mit mondjak, te voltál a mindenünk! És csak most, távollétedben döbbentünk rá, anyucikánk, mennyire elhanyagoltunk téged. Bizony, nem így kellett volna! Nem, drágám, nem felejthetjük el azokat a boldog időket, melyeket veled töltöttünk! Valentyin meséli, hogy a munkatársai közül sokan utálják az anyósukat. Még azt is mondják, hogy a kakas azért kukorékol olyan vidáman, mert sok felesége van és nincs egyetlen anyósa sem. Valentyinre nem illik ez a kakas-móka, mert mi nagyon jól tudjuk, milyen vagy te, úgyis mint anyós, de úgy is, mint anyucika. Uramisten, honnan vennénk olyan embert, mint amilyen te vagy? Valentyin azt mondja: „Csoda mázlim volt nekem az anyósommal".

Anyukám, mi itt jól élünk. Valentyin nemrég rendelt mosógépet, porszívót és parkettkefélőt. Mind a legújabb márkát. Ahogy az áruház megkapja őket, mi leszünk az elsők. Rendszerint háromóráig dolgozom. Valentyin hétkor érkezik haza. Ő is sokat dolgozik. Petike az óvodában van.

Aranyos anyuka, mindnyájan nagyon, nagyon vágyódunk utánad! Jaj, de jó volna veled lenni! Nem tudunk élni olyan messze tőled! Utazz ide hozzánk, élj velünk, maradj itt! Drága, édes anyucika!

A Glazkov család, a mi kis családunk igaz szeretettel ölel és csókol téged. Türelmetlenül várjuk, mikor leszel velünk.

Gyermekeid, Glazkov Szonya, és Valentyin."

II

Távirat

Eladtam a házat, a kertet, a tehenet, kiárusítottam a bútort és mindent, ami a háztartásban volt. Ami megmaradt, feladtam személyi poggyásznak. Utazom hozzátok. Este hatkor érkezem. Ötödik kocsi. Mindnyájatokat csókollak, anyuci.

III

Levél a háztartási cikkek áruházához

A megváltozott körülmények következtében kérem töröljenek az előjegyzettek névsorából. Nem óhajtok vásárolni se porszívót, se parkettkefélőt, se mosógépet. Glazkov Valentyin.

(Oroszból fordította: Pogonyi Antal)

Nyugtalanság

– Nincs semmi baj, asszonyom! Egyszerű labdaéhség! Meglátja, a jövő héten már kutyabaja!

Végre kijöttek!

– Drága kisasszonykám, még öt perc és készen vagyok a munkával!

Élelmes ember

Tonez Tibor rajza

HALLOTTAM EGY VICCET

Párizsból érkezett ismerősöm, akivel a Gellértben találkoztam, golyóstollat és egy vadonatúj francia viccet hozott nekem. A viccet ezennel átadom az olvasónak:

A nagyon csúnya, gazdag amerikai nőt a Cook-iroda ciceroneja kíséri el a Louvre-ba. A nő rámutat egy képre:

– Nemde, Michelangelo?

– Nem, kérem, Leonardo da Vinci!

Tovább mennek. A látogató megint megszólal:

– De ez Rubens!

– Ugyanolyan értékes, de Tizian! – hangzik az udvarias kioktatás.

A nő bosszúsan megy tovább a Louvre termeiben. Rembrandt helyett Goya-t mond, majd hirtelen megáll egy sarokban, és így szól:

– Ezúttal nem tévedek! Ez Picasso!

– Tévedés, kérem. Ez tükör . . .

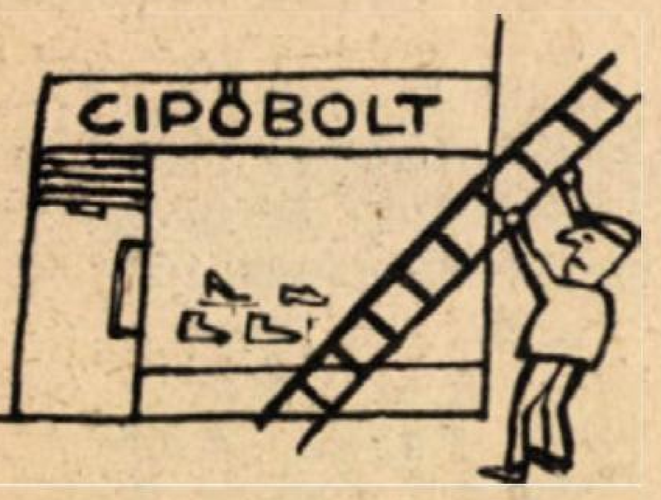
(sti)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

TŰRÉS ÉS BŰNHŐDÉS

Hogy mi mindent kell tűrni a kedves bérlőtársaknak egy födémcserével kombinált tatarozásnál, annak csak azok a megmondhatói, akik idegösszeomlásig tűrték egy-egy öreg ház fiatalító kúrájának határidő-tologatós, rontó-bontó munkamenetét...

1960-ban még zavartalanul folyt a lábravalók árusítása a Múzeum körút 21. számú, műemlék-házban levő 9. számú Cipőboltban. 1961 elején viszont ezt a házat is utolérte a sortatarozás.

1961. január 24-i keltezéssel felszólítást kapott a Cipőbolt Kiskereskedelmi Vállalat az I. kerületi Tanács V. B. Házkezelési Igazgatóságának műemlék osztályától: Negyvennyolc órán belül, a raktárhelyiségük felét ürítsék ki, adják át az építőknek, mert ha nem, akkor kénytelenek lesznek a bérlet felmondása iránt intézkedni. Mit volt mit tenniük, kiürítették a fél raktárt és átadták az építőknek.

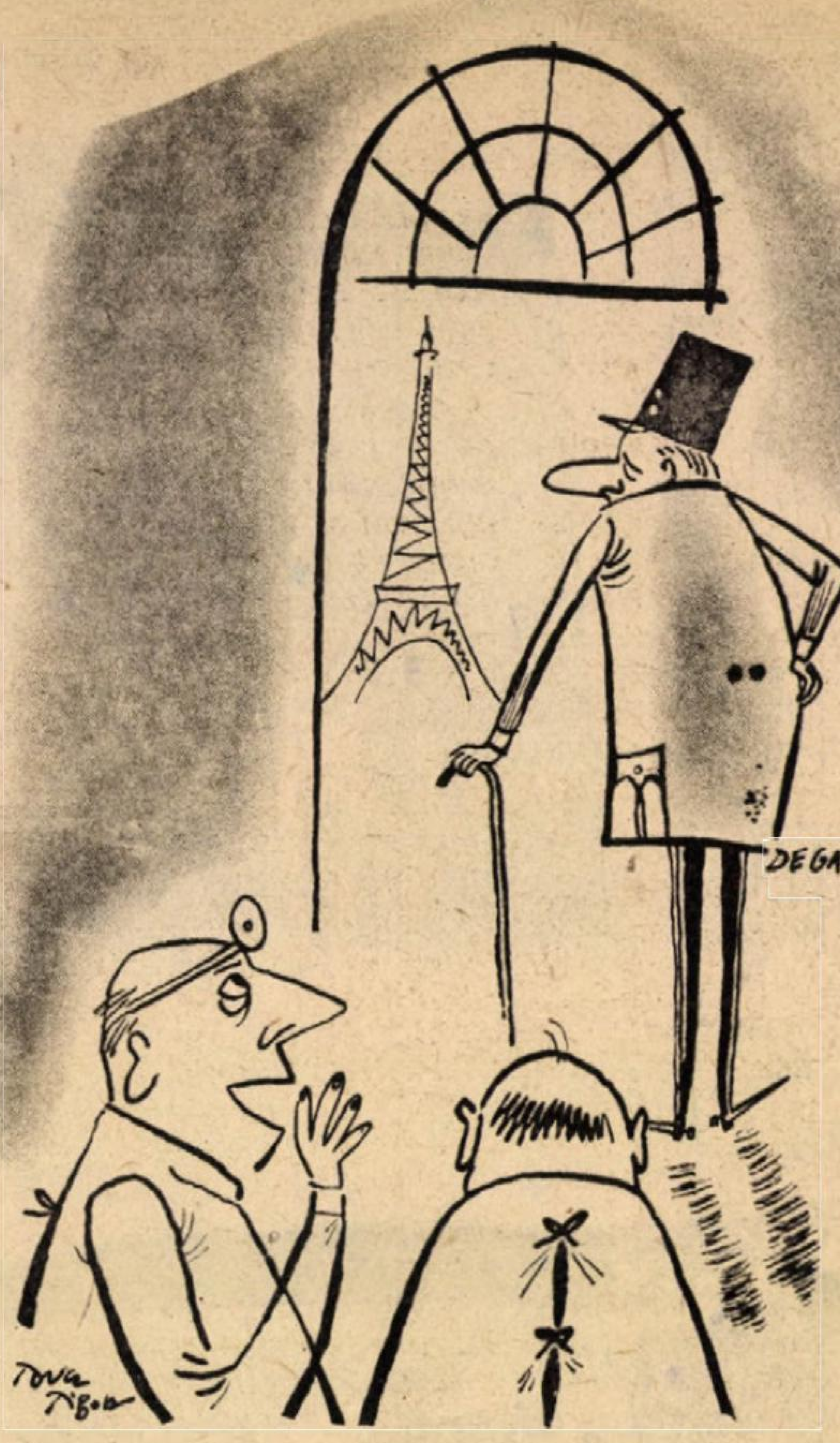
1962 közepén újabb *tűrésre* kényszerítették a Cipőbolt dolgozóit az építők és az építtetők. Át kellett adniuk a mosdó- és öltözőhelyiségeket két hétre. Hogy, hogy nem, a kéthetes tűrési határidő félévre kerekedett. De hát, istenkém, ki tehet erről? A fontos az, hogy a végén mégiscsak visszakapták a mosdót és az öltözőt! A raktártér visszaadásával viszont már nem ilyen „rózsás" a helyzet. Az építők ugyan már elvonultak a házból, de nem tudni, kinek a jóvoltából, az udvaron levő, és lebontásra került épületből az Állami Könyvterjesztő Vállalat könyveit a Cipőbolt bérleményében helyezték el, és azok ott vannak még ma is.

1964. január 20-án a Cipőbolt Vállalat levelében felszólította az Állami Könyvterjesztőt, hogy a raktárhelyiséget negyvennyolc órán belül ürítse ki. Az Állami Könyvterjesztő január 24-én ennyit válaszolt: a helyiséget nem ürítik ki, mert szükségük van rá. A cipőboltosok most már felsőbb hatóságukhoz, az V. kerületi Tanács igazgatási osztályának vezetőjéhez fordultak, és telefonon kérték: helyezzék őket vissza bérleti jogaikba. A válasz rövid volt és elgondolkoztató: „Maguk ellen kell a szabálysértési eljárást megindítani, mivel a raktárrészt az igazgatási osztály megkerülésével bocsátották egyéb célok rendelkezésére."

A költséges, időrabló és sűrű levelezgetés helyett (jelenleg hét levél-viszontlevél van a kezünkben!) azt kellene inkább megvizsgálni, hogy ebből a káros ügyből kinek van haszna? Huncutság történik-e vagy törvénysértés?...

Bernáth Ede

Felejteni, jaj de nehéz...

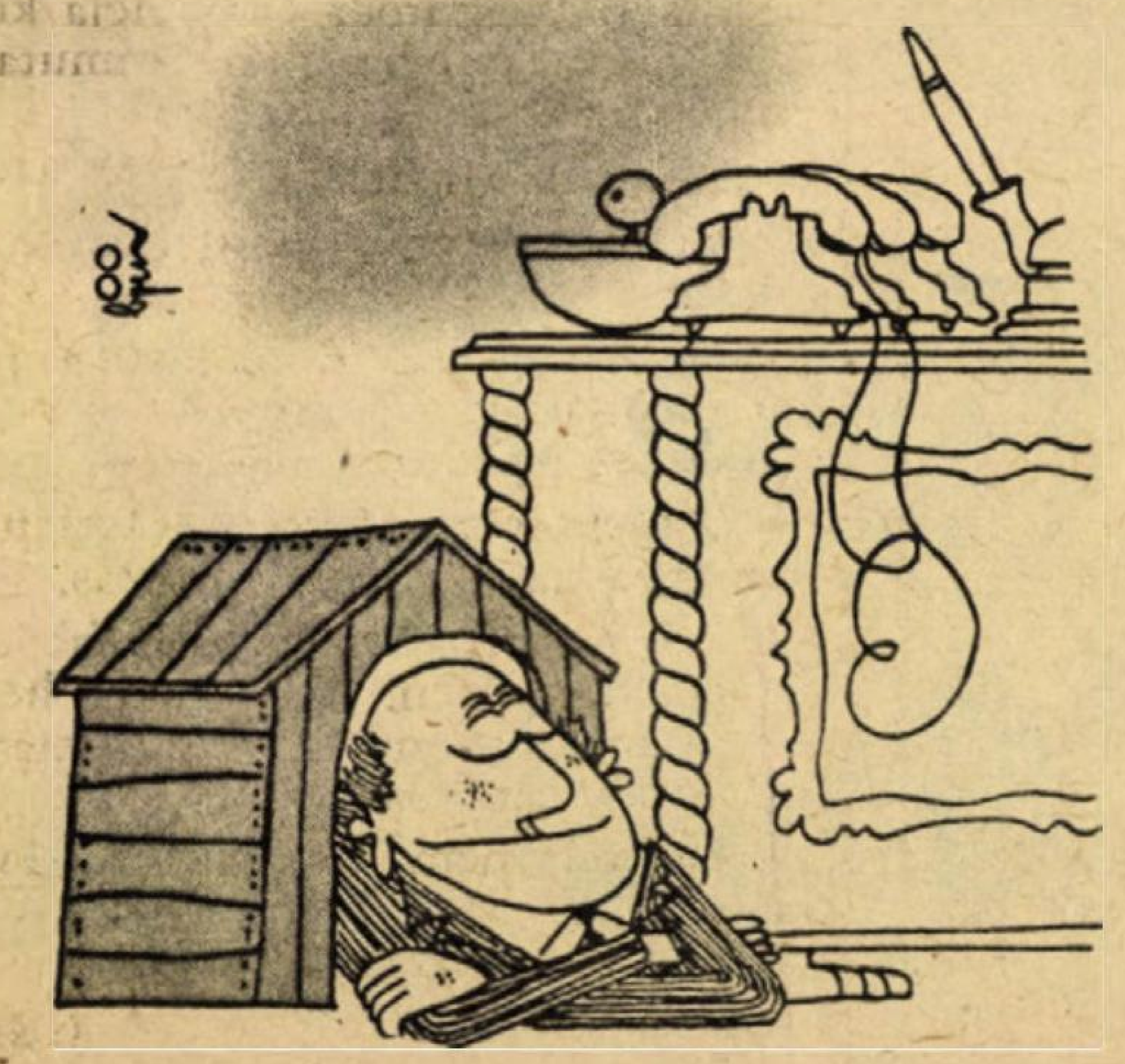
– Kutyabaja! Csak a volt gyarmatok hasogatják az oldalát...

ÖTÖS IKREK TANÁCSAI

Az egykor nagyhírű kanadai ötös ikrek négy, életben levő tagja nyílt levélben figyelmeztette a New York-i ötös ikreket, a Fisher-gyerekeket, hogy ne engedjék magukat a szüleik által kihasználni, ne hagyják, hogy üzleti érdekből mutogassák őket kíváncsi kirándulóknak és külföldi vendégeknek, mert ezzel tönkreteszik gyermekkorukat.

Tekintettel arra, hogy a Fisher-ikrek mindössze néhány naposak, a jótanácsokat minden előítélet nélkül képesek megfogadni.

Szolgalélek

Jobb későn...

– Nem lehet bemenni hozzá! Az iskolatelevíziót nézi...

Rendnek muszáj lenni!

Pusztai Pál rajza

LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE

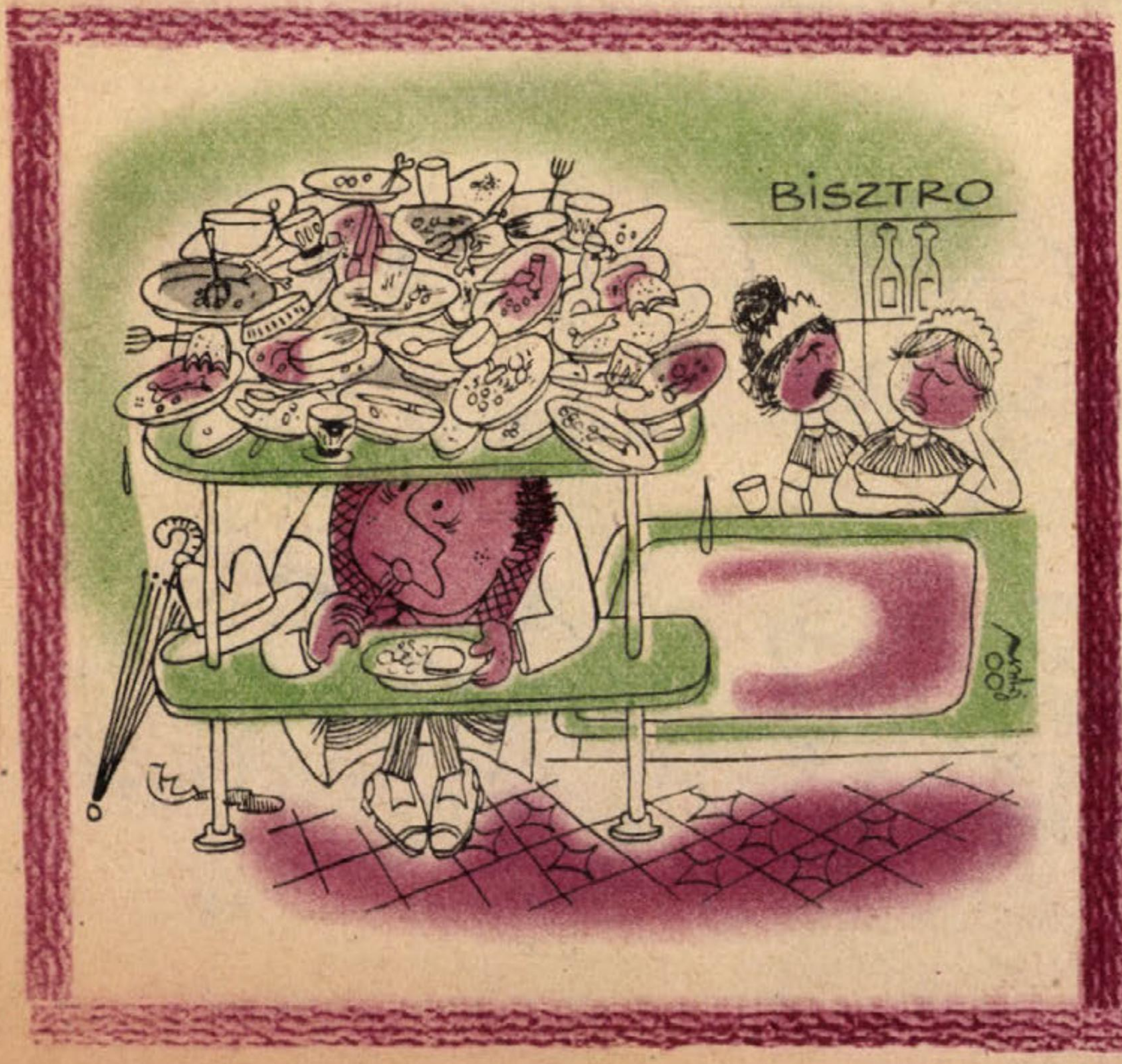

Imádom Budapestet és bár már évtizedek óta Stockholmban élek, évenként négy-öt hónapot, de néha többet is a magyar fővárosban töltök. Pestről szóló új dalom is bizonyítja, hogy csak félig vagyok „stockholmi”. Pesten töltött időm legnagyobb részét hosszú éveken át barátaimmal, a Luxor kávéházban „ültem le”. Ott voltam reggel, délben, este. Egyszer oda kézbesítettek számomra egy táviratot, amelyben arra kértek, sürgősen utazzam vissza Svédországba, mert új filmemet a megbeszélt idő előtt kezdik forgatni és pótlólag még két zeneszámot kell komponálnom.

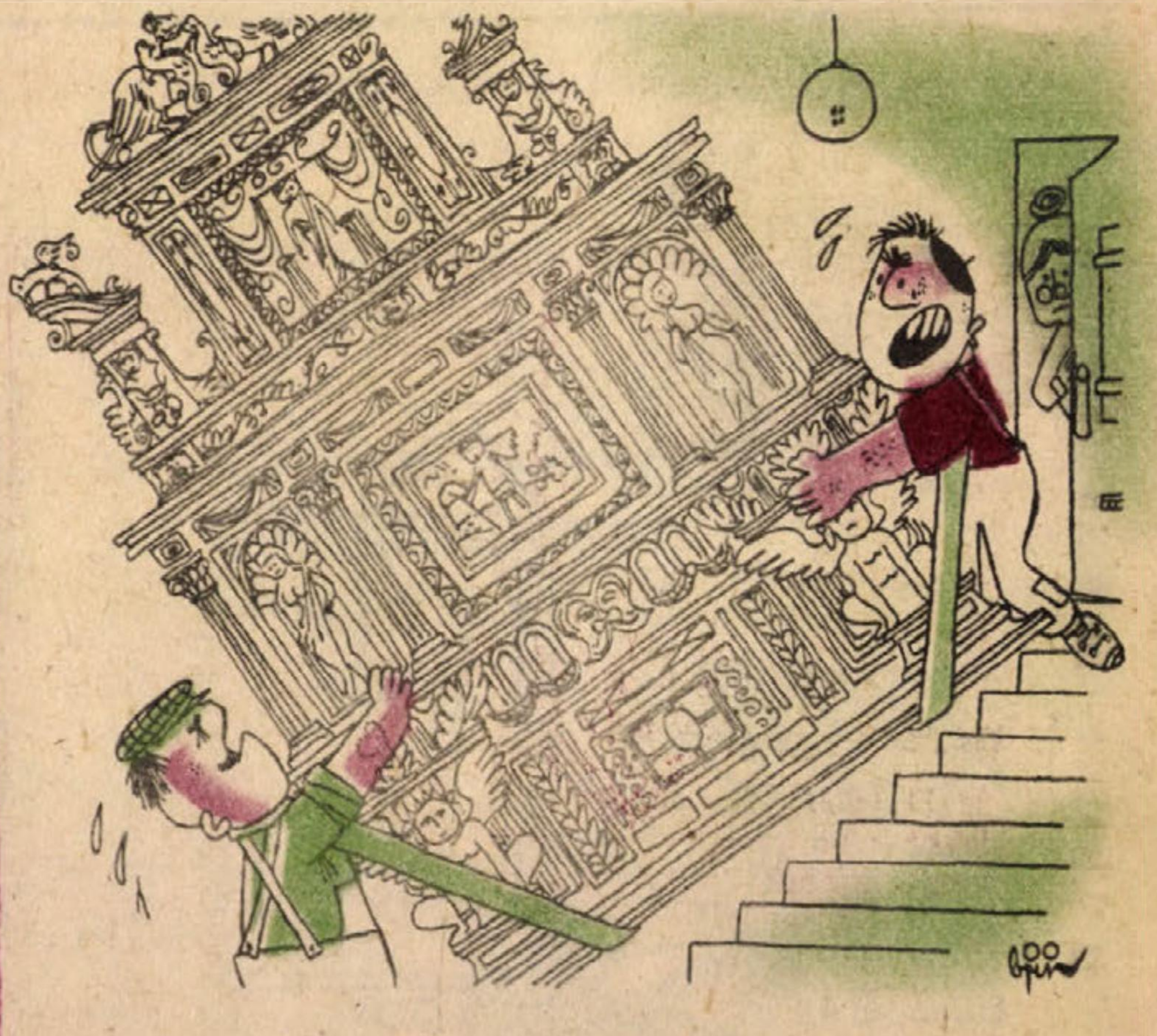
Ekkor terjesztették el vicces barátaim a hírt, hogy Svédország és Magyarország között diplomáciai konfliktus támadt, mert a Luxor nem akar kiengedni...

Lajtai Lajos

Az utolsó vendég

Költözködés

Hát, szakikám, ez a szekrény nem fér be a lakásba!
Annyi baj legyen, akkor beletesszük a lakást a szekrénybe...

HALÁSZNÉP—VADÁSZNÉP

Szür-Szabó József rajza

MINDENFÉLE

A legolvasottabbak azok a versek, amelyeket felháborodva olvasnak.

*

X nagyon szomorú ember, a más baján kívül alig van valami kis öröme.

*

Z emberkerülő, csak felebarátai vannak.

*

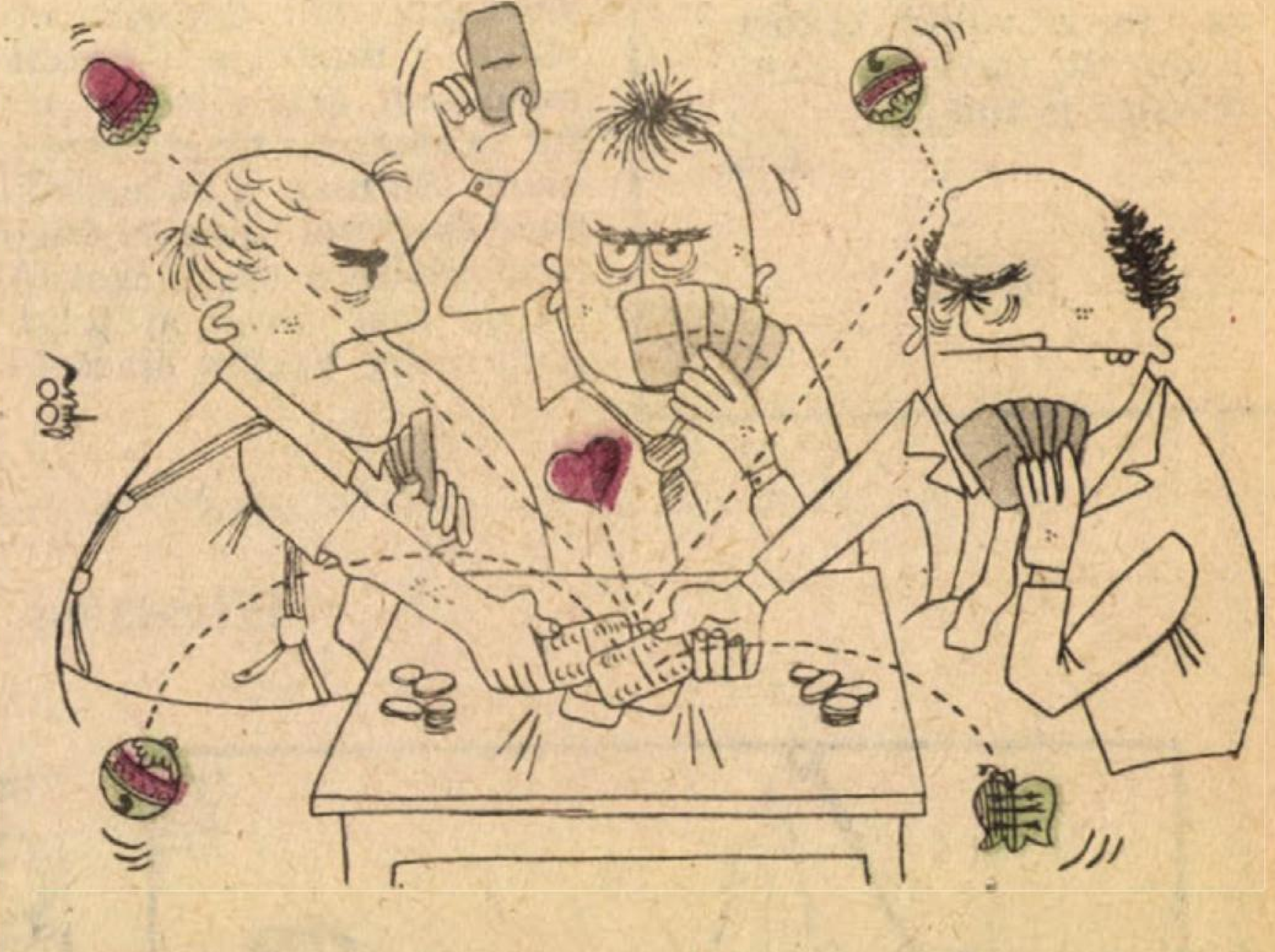
A Galilei-évfordulóval kapcsolatban is csak sajnálni lehet, hogy a lángeszű tudós elmulasztotta megtenni ezt a szép kijelentést: „És mégis mozog a Föld!"

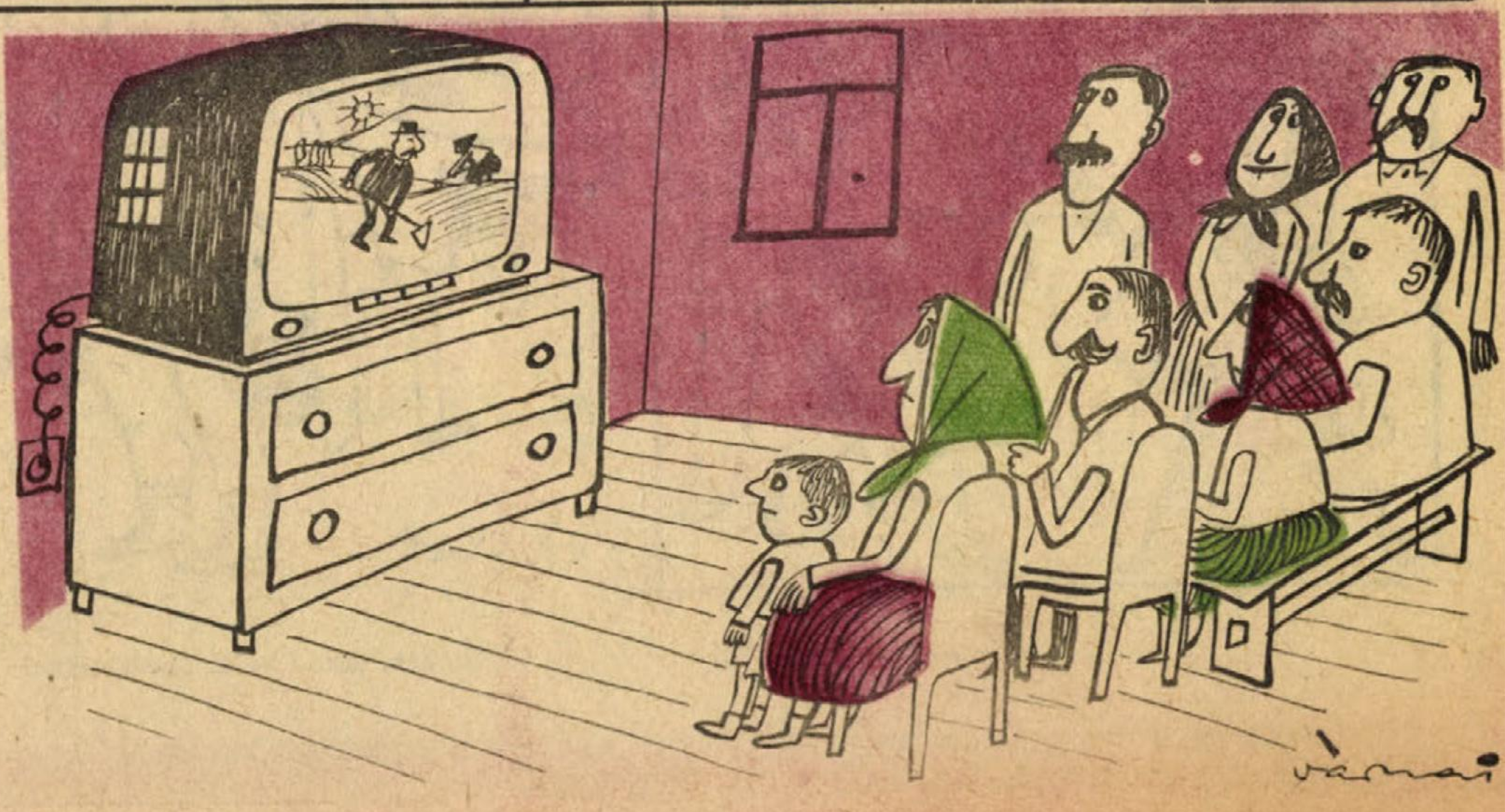
*

Y rendkívül tisztességes ember, amennyire a körülmények megengedik.

F. L.

Erős kártyacsata

Ismeretterjesztő műsor

Várnai György rajza

Pesti tudósítónktól

Egyik kedves barátomat Rómeónak hívják. Ez a regényes csengésű keresztnév is azt bizonyítja, hogy a Shakespeare iránti rajongás milyen mély gyökereket vert hazánkban. Az idő persze múlik, s amikor a minap a barátomat munkahelyén kerestem telefonon, egy női hang így világosított fel:

— Nincs bent Rómeó bácsi!

Istenem, gondoltam, hol lehet? Kérdezzem meg talán Júlia nénit?

*

A betegellátás gépesítése terén nagy lépést tettek előre az amerikai New Jersey egyik kórházában. A robotorvos egyszerre 15 beteget vizsgál meg, ellenőrzi az érverésüket, a vérnyomásukat. Tökéletesen helyettesíti az élő, a valódi orvost. Kiderült ugyanis, hogy tévedni is tud.

f. l.

LAKÁS-AVATÁS

Szerencsés emberek ezek a Soltészék. Nem elég, hogy aránylag elég fiatalon mind a ketten remek pozícióban vannak, a tetejébe még nyertek is a lottón. A lottón nyert pénzből pesti lakásukat gyorsan átcserélték egy budai öröklakásra, a lakásavatási vacsorára meghívták hivatali feletteseiket és szűkebb baráti társaságukat. Soltésznak kapóra jött, hogy új igazgatóját is vendégül láthatja otthonában egy kis eszem-iszomra, ami, ugyebár, vállalati vonalon sokszor nagyon szépen kamatoztatható.

Végre eljött a nagy nap: az isteni vacsora és a remek italok rövidesen kitűnő hangulatot teremtettek, amit a háziak később egy

kis tv-műsorral még fokozni is reméltek. Amikor a vendégek már degeszre ették-itták magukat, a háziak mindenkit áttereltek a másik szobába tévét nézni, majd Soltész a házigazda büszkeségével ünnepélyesen bekapcsolta a készüléket. A műsor már javában folyt. A társaság vegyes érzésekkel ülte körül a tévét, de a háziakra való tekintettel mindenki nagy érdeklődéssel hallgatta a Csatornázási Központ elnökének színes előadását Nagy-Budapest korszerű csatornázásának távlati tervéről, valamint az ipari szennyvizeknek a Duna halállományára való káros hatásáról. Ezután következett egy érdekes előadás a magas nitrogéntartalmú istállótrágya fontosságáról, valamint a helyes és gazdaságos modern fejtrágyázásról.

Mindez persze nem volt kimondottan pezsdítő hatással a torkig jóllakott társaság hangulatára. Sőt!

Végül következett a nagy műsorszám: egy négyfelvonásos ógörög sorstragédia, már nem is tudom, melyik vidéki színház előadásában. A gyengébb idegzetű és hiányosabb műveltségű vendégek észrevétlenül hátrább húzódtak a tévétől és susogva vicceket meséltek egymásnak, a műveltebbek viszont egyenként kisomfordáltak a különböző mellékhelyiségekbe, majd az előszobában kisebb csoportokba verődve tárgyalni kezdték vállalatuk időszerű problémáit.

A háziak számára a helyzet percről percre kínosabb lett, ám ahol a legnagyobb a veszély, ott van legközelebb az isten! A készülék egyszer csak krákogni, köhögni kezdett, aztán a kép is táncra perdült, végül kifutott a képernyőből. És vissza sem jött! Soltész hiába csavargatta, rázta, ütögette a készüléket, se hang, se kép nem jött abból többé! Vége! Konyec!

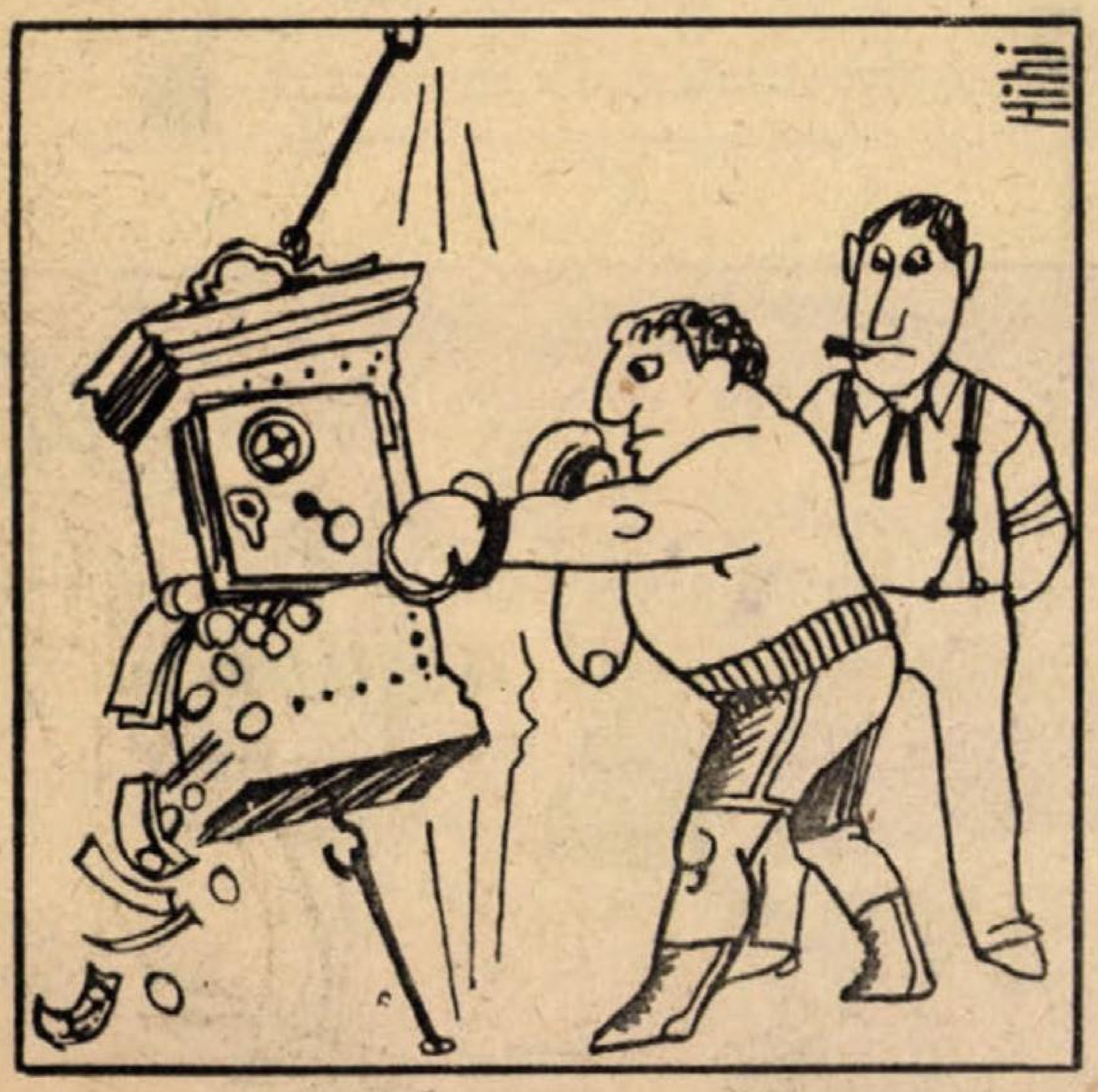
A vendégek a nem várt fordulatra felfigyeltek;

mindannyian kitörő örömmel vették tudomásul a gyönyörűen politúrozott, vadonatúj ládikó tapintatos viselkedését, amely rövid úton sommásan elintézte az ógörög sorstragédiát. A következő pillanatban az egész társaság újból nekiesett az italoknak, s a hangulat ismét a tetőfokára ugrott: mindenki boldog viszongással koccintott mindenkivel, a kollégák egymás nyakába borultak, s még a házastársak is összecsókolóztak örömükben. Az estély pompásan sikerült.

Szécsén Mihály

Hivatásos ökölvívás

Profi-edző

– Ha nem tartod be az utasításaimat, szétverem a pofádat!!

A tűz meghódítása

Vöröstenyér izgatottan hajigálta magasba a karját és a sok dörzsöléstől tényleg vörös tenyerét „Heuréka, heuréka! – üvöltözte – leigáztam a tüzet!"

A horda összegyűlt.

– Mi az, valami újítás? – kérdezte a Nagy Király.

Beléndek, a varázsló, a Tűz Őrzője, égő szemekkel sandán figyelt s rögtön átlátta, hogy egzisztenciális érdekei veszélyeztetve vannak.

Vöröstenyér azonban mit sem sejtve lelkesülten ujjongott és most, itt, a szeretett horda előtt, elhelyezte a hasábot, belé az előrehegyezett kőrisfarudat és forgatni kezdte. ...ek, kézfeje sajgott, de csak so...lort és alig két perc múlva a ...lángolt meghódítója előtt. A ... amely némán bámult addig, ...elzúgott, mintha ősbölényt ...na feltűnni. „Ez igen!" – ma... és Vöröstenyér már várta a ...sőítést, a szőrkoszorú fejére he...et, no és persze a bölényhús...umot, legalább 100 őskilót.

...nde ekkor megszólalt a Nagy Ki...

– No és? – mondotta. – No és? Ed... nem láttatok tüzet? Miben különbözik ez a tűz a többi tűztől?

– Tényleg! – futott át a hordán a kétely. – Miben különbözik ez a tűz a többi tűztől?

– Eztet – hebegte Vöröstenyér, akit még nem érintett meg a nyelvművelés hatása – eztet én állítom elő, bármikor, ez nem úgy jön.

– Áhá – kiáltott közbe visító hangján Beléndek. – Áhááhá! Szóval te meg merészeled sérteni a hagyományokat? És mért? – tette fel a szónoki kérdést, mert őt viszont már megérintette a Retorika Szelleme. – Azért, hogy hosszadalmasabbá tedd a műveletet. Mert, ugyebár mennyi ideig tartott a tűz-idézésed? – Előhúzta napstopperét. – Két perc 26 másodpercig. Míg az Isteni Tűz, idesüssetek hordatársak!, hipp... – és máris varázslói mozdulattal ragadta ki a Ketrecből az Őrzött Tűz egy égő hasábját – ... és hopp, már gyújt is... egy, kettő, három, négy, öt, hat... tizennyolc másodperc alatt!

– Vissza akarja vetni a tűztechnikát! – mutatott vádlóan a Nagy Király Vöröstenyérre. – Milyen büntetést érdemel, ó, Tűz Őrzője?

És Beléndek már mormogta is a Szent Átkot:

– Űzessék el, bolyongjon ételen, szomjúhan, elfelé, világ határán túl, ember határán túl, átkozottan, esőverten, allergiásan.

Csak a „tűztelen" kifejezést hagyta ki a Szent Formulából, mert okos varázsló volt és nem akart nyilvánvalóan cáfolható állításokba bonyolódni.

– Ámen, ámen – zúgta a horda és Vöröstenyeret kihajították, hogy a lába sem érte a páfrányt.

Kétségbeesésében csaknem elemésztette magát, de jótékony és igaz álmot küldött reá az ég. Azt álmodta, hogy a Nagy Főnök és Beléndek zsíros hús mellett dőzsöltek és így szóla a Nagy Főnök: „Mi hasznom lett volna, ha nő Vöröstenyér tekintélye? Még a végén megfúrta volna Nagykirályságomat." És felele imígyen Beléndek: „Áhááhá. Az én tűzőrzői státuszomat pedig felszámolták volna. Proszit."

Frissen és megvilágosodott elmével ébredt fel Vöröstenyér és másnap megtépett medvebőrrel jelent meg a Szomszéd Horda területén, messziről kiáltozván, hogy a Sasisten parancsolja őt a Nagy Császár színe elé. S hogy odavezették az őrzők, előadta: megjelent neki álmában a Sasisten és oly mondandót bízott rá, amelyet csakis a Föld Urának és Varázslók Varázslójának fülei előtt ismertethet. S hogy – előbb a biztonság kedvéért gúzsbakötve – egyedül maradt a két vezető férfiúval, imígyen szólott:

– Ó, Nagyok Nagyjai! Azt hagyá nekem, porféregnek, a Sasisten, hogy keresselek fel Titeket, a hatalom egyedül méltó birtokosait és adjam tudtotokra, miszerint erényeitek méltánylására Szent Kezeitekbe adja a tűzcsinálás titkát. Azt üzené: Tied, ó, Nagy Császár, legyen a dicsőség és az áldott prémium harmada. Te, ó, Varázslók Varázslója szintúgy a prémium harmadát birtoklandod és amellett a jövőben nem kell őrizned a tüzet, nyugodtan meglátogathatod munkaidőben is a hordanőlgyeket. Szerénységem pedig a tűzgyújtásra lesz specializálva, e kényelmes állás és a prémium harmada szolgálván részemre jutalmul.

És összenézett a két vezetőférfiú és így szólt az egyik:

– Úgy legyen. Végül is az őrzött tűzzel mindig lehet baj, jó, ha bármikor és bárhol tudunk tüzet gyújtani.

És adott szakvéleményt a másik:

– A csinált tűz éppoly Szent Tűz, mint az égbőljött.

És mindezt megismételték a Másik Horda színe előtt és dobok csörgők, tamtamok mellett meggyulladt a puhafa a forgatott keményfa rudacs alatt; és hordták az ágakat, meg a bogakat és sütötték zsírosra az ősbölény zúzáját és koszorúzták a Hármakat.

A prémiumból pediglen kapott a Föld Ura 80 őskilót és ugyanannyit a Varázslók Varázslója és ugyancsak annyit Szent Vöröstenyér, mert a nagyjelentőségű újításra extraprémiumot harcoltak ki.

Imígyen risztölének.

Gombó Pál

Balesetek elleni javaslatunk

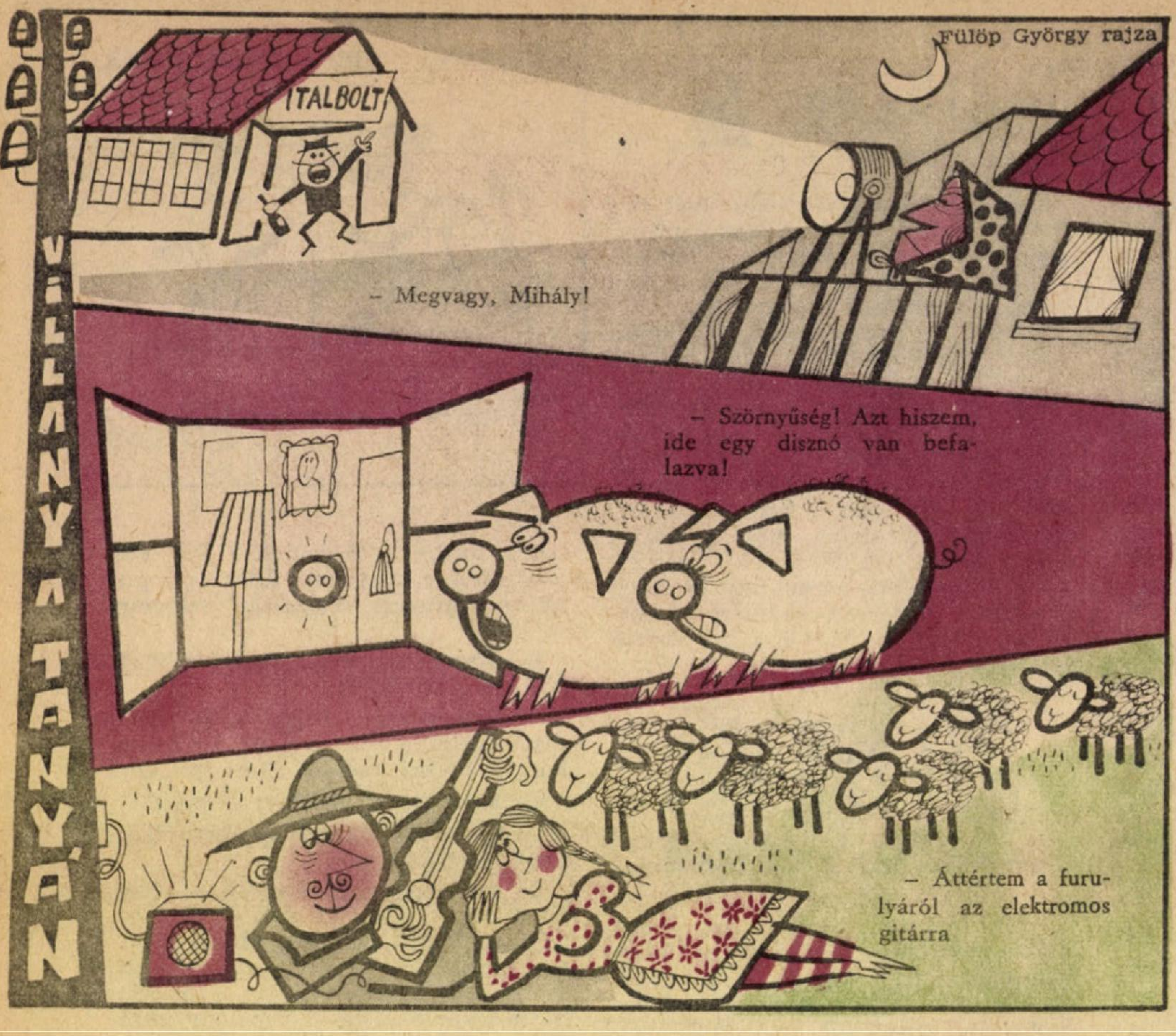

Vezess baleset nélkül!

Pusztai Pál rajza

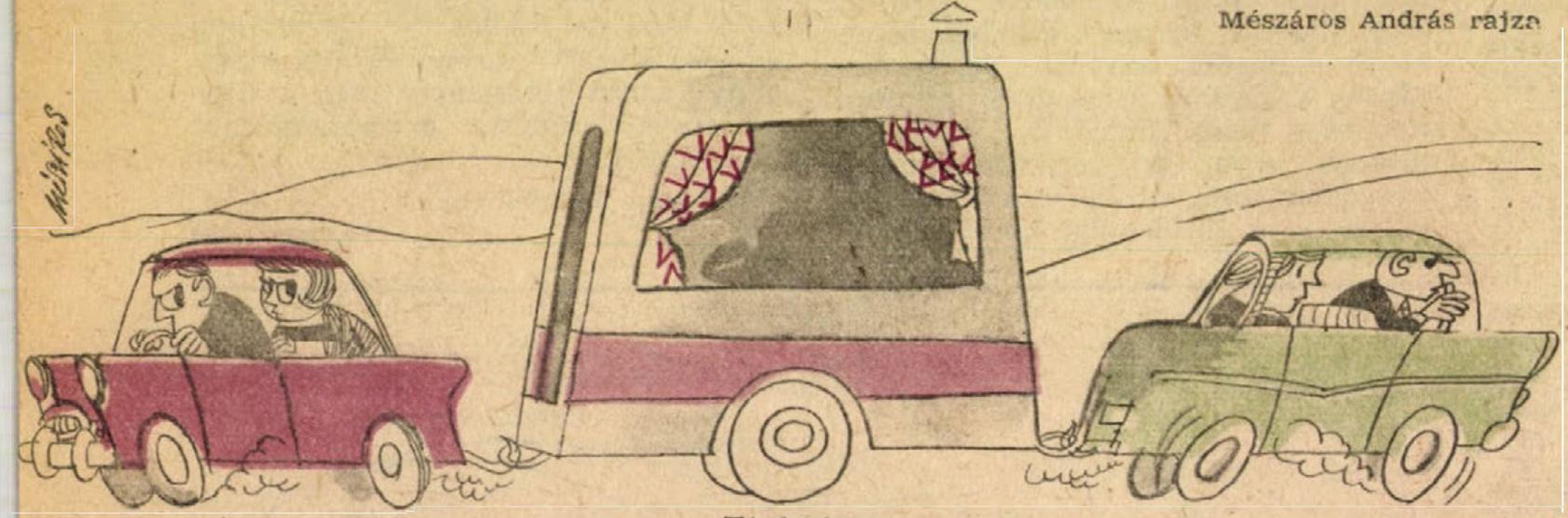

– Nem iszom, mert vezetnem kell!
– Kocsit?
– Dehogy, a férjemet!

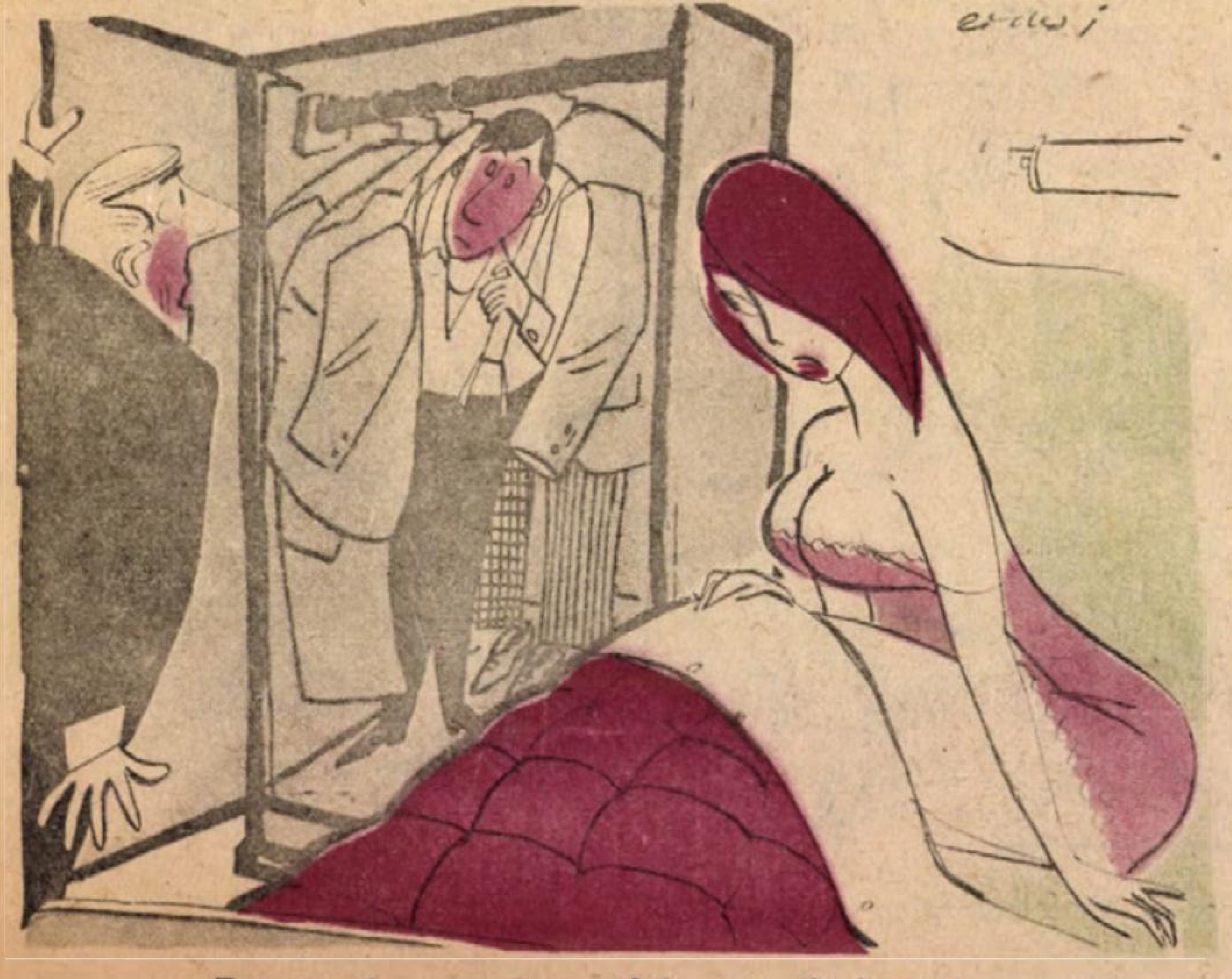
Jön a magyar lakókocsi!

Mészáros András rajza

Társbérlet

Világváros

– Bosszantó, mennyire zsúfolt ez a Budapest!

Nem közölhető kéziratot küldtek:

M. János, Békéscsaba. – H. János, Ajka. – K. László, Bp. XIII., Alig u. – V. István, Újszeged. – B. Mihály, Cikolasziget. – G. Gyula, Bp. IX., Vendel u. – B. László, Bp. VIII., József körút. – K. László, Debrecen. – P. Zoltán, Bp. V., Váci u. – B. Erika, Kerekegyháza. – R. Vilmos, Bp. XVIII. – B. Péter, Szeged. – B. József, Jászberény. – B. János, Tiszapalkonya. – K. M., Cegléd. – G. Gábor, Kaposvár. – S. Józsefné, Rákosszentmihály. – S. István, Bp. I., Attila u. – M. József, Pesterzsébet. – W .Imre, Bp. XIII., Katona J. u. – M. Károly, Bp. XI., Péterhegyi dűlő. – S. Anna, Bp.

Kifizetik a főnyereményt

– Mit ejtett le, asszonyom?
– Egy tízfillérest! . . .

Gebines-feleség

– Levest hoztam a férjemnek!
– Még nem hozták be!

A humor könyvéből

MÓRA FERENC, a bölcs humorú, csendes szavú író beült egyszer a könyvnapon egy utcai sátorba. Bár nem kedvelte az ilyenfajta nyilvánosságot, kiadója unszolására megadóan dedikálta műveit. Egyszer csak egy fölényes modorú asszony állt meg előtte, belelapozott az egyik Móra-regénybe, és tapintatlanul ezt kérdezte a deresedő hajú írótól:

– Tessék mondani, érdemes megvenni ezt a könyvet? Ön jónak találja?

Móra enyhe iróniával válaszolt:

– Nem tudom, asszonyom, én ugyanis még nem olvastam el. Csak megírtam.

BABAY JÓZSEF, író, nem vetette meg az italt. Amikor aztán a gyomrával zavarok támadtak, egy kis elvonókúrára kórházba vonult. Persze, nem nagyon bírta a fehér ágyhoz való kötöttséget, inkább a fehér asztal után vágyott. Ápolónőinek jóindulatú elnézésével néhaestjén kiszökött a kórházból, ahova aztán csak hajnalban tért vissza – kialudni magát. Korholták is barátai, de Babay Jóska hetykén vágott vissza:

– Igazatok van. De mi a csudát vonjanak el tőlem az orvosok nappal, ha semmit sem iszom éjszaka!

Ezt olvastuk...

AZ EGYETLEN?

Az Ország-Világ 9. száma egy kis írást közöl, amelyben ezt olvashatjuk: „Mongólia az egyetlen ország, ahol nem úgy neveznek bennünket, hogy ‚ungar', vagy ‚hongrois', hanem pontosan úgy, ahogy mi mondjuk: „magyar."

A cikkíró nyilván nem vette észre, Ulánbátorban, hogy mongolul „ungar" a nevünk. Vigasztalásul elmondhatjuk, hogy a cseh, a szlovák, a szerb-horvát nyelvben „magyar" a magyar.

Egyébként stimmel . . .

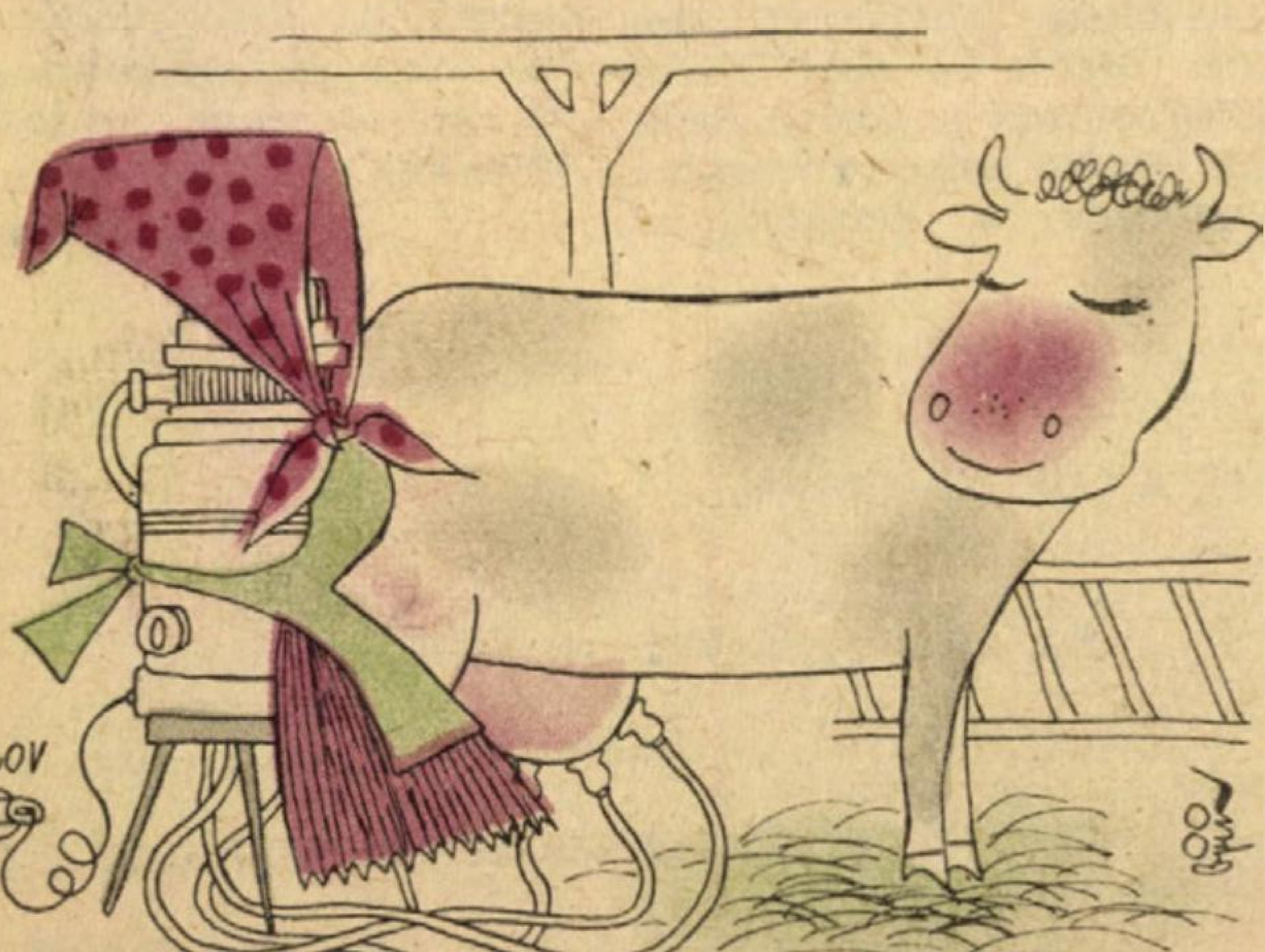
TAKARÉKOSSÁG

A Népszavában olvastu „A KST-mozgalomban a tc gok száma több mint 800 ezer, s több mint egymillió forintot gyűjtöttek 1963-ban."

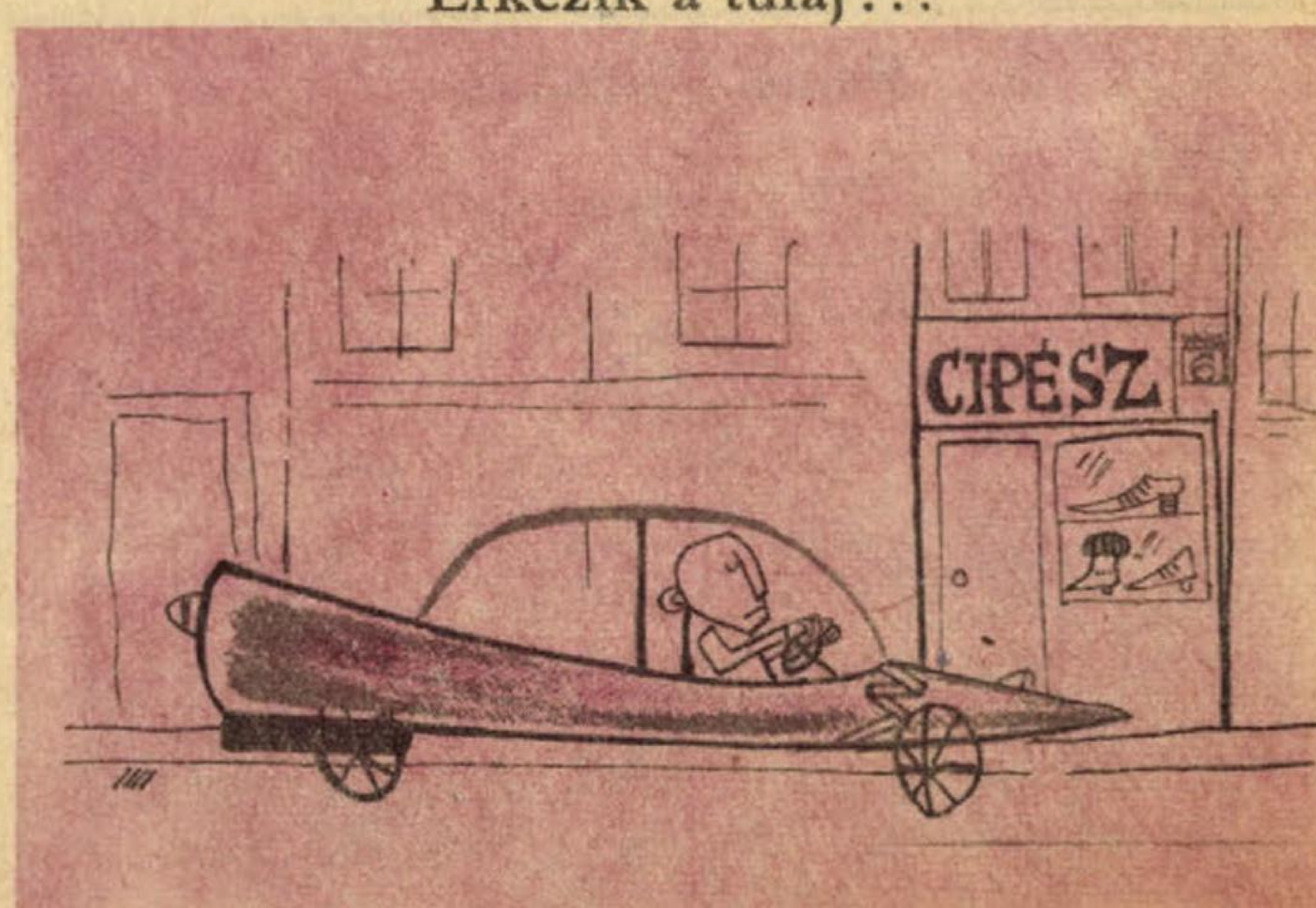
Gyors osztási művelet után máris büszkén jelentjük: egyetlen KST-tag egyetlen esztendő alatt átlagosan nem kevesebb, mint egy forint huszonöt fillért spórolt meg! Hiába, csak nálunk akadnak ilyen erős akaratú, önmegtartóztató emberek!

Dr. Argus

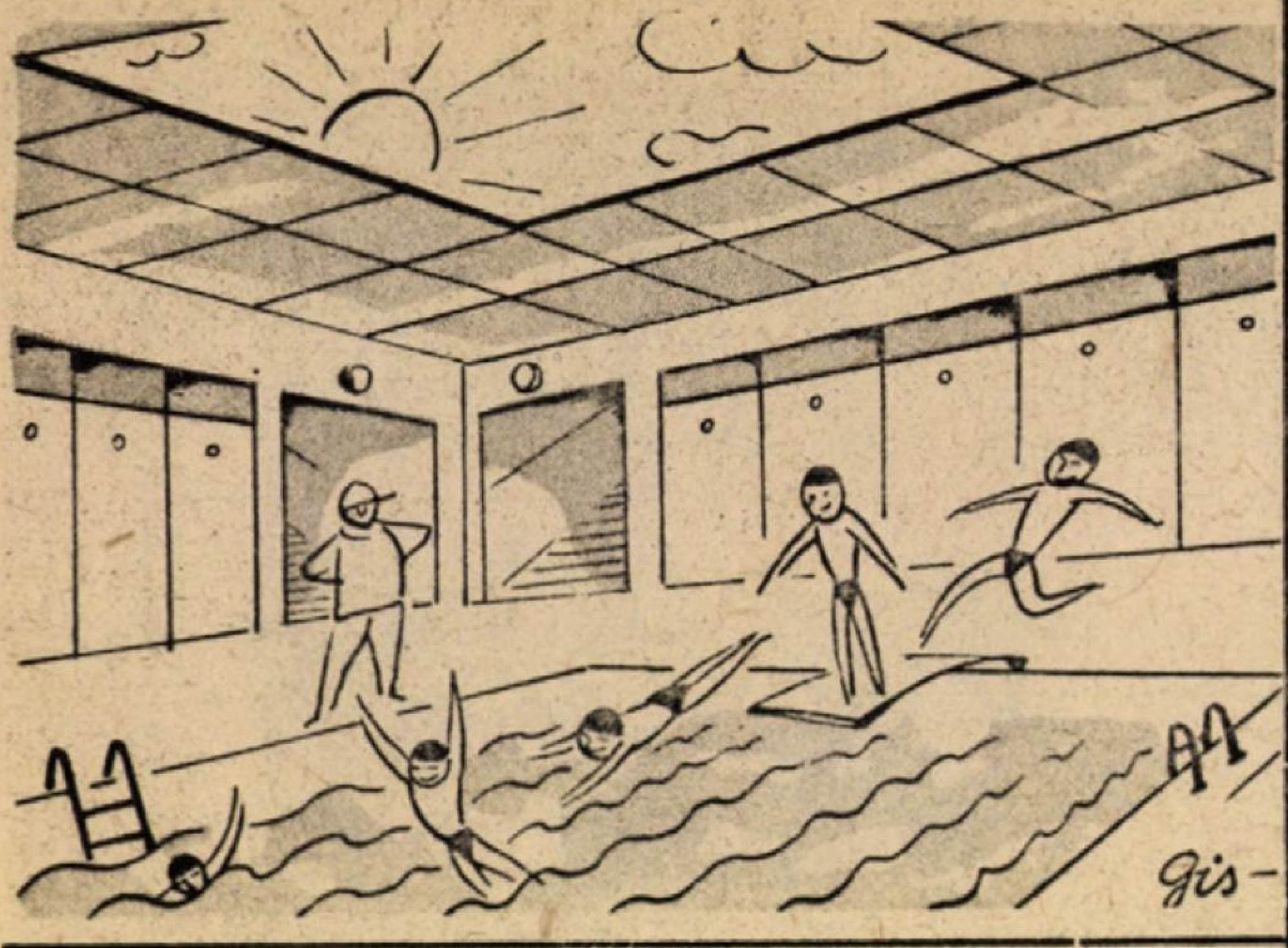
Maradi a Riska

Érkezik a tulaj . . .

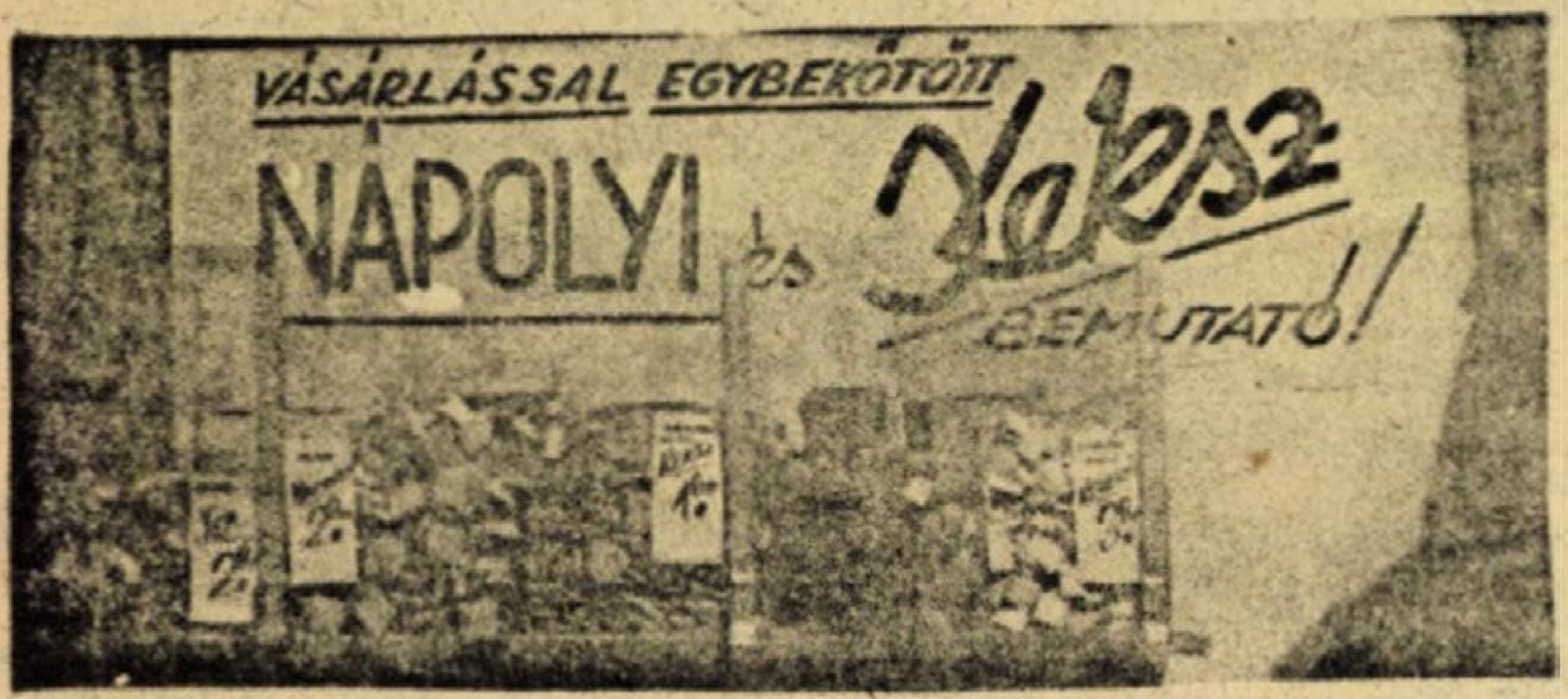
Az első fecskék

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KEKSZBEMUTATÓ!

Egy József körúti Közért boltban láttam az itt közölt foto eredetijét. Hatalmas felirat hirdette:

Egy hangot se ejteněk, ha e merőben újszerű bemutatókban nem egy időnként más formában is megnyilvánuló fontoskodási hajlam jelentkezését látnám.

Ha a pincér csak tíz percnyi várakozás után hozza az ételt, ha az eladó fogadja köszönésünket, már a kereskedelem kulturáltságát emlegetjük. Ha egy hócipő valóban megvéd a hideg viszontagságai ellen, ha egy vízvezetékcsapból folyik a víz, a gyártmány világszínvonalát dicsérjük. És úgy látszik, újabban, ha a pulton felhalmozunk néhány kiló nápolyit és kekszet, már bemutatót rendezünk.

Lelkileg felkészültem az újabb bemutatókra. Mert ha nálunk egy ló megindul...

A húsboltok minden bizonnyal ilyen plakátokat ragasztanak majd kirakatuk üvegére: N a g y, v á s á r l á s s a l e g y b e k ö t ö t t, m a r h a h ú s, c s o n t é s m ó c s i n g k i á l l í t á s.

A Háztartási Boltok előtt a következő felhívás ragadja majd meg figyelmünket: E x k l u z í v m o s ó s z a p p a n t á r l a t, c s a k a m ű v e l t e b b k ö z ö n s é g r é s z é r e.

És a talponálló? N a g y b a r a c k p á l i n k a v e r n i s z á z s. Ü n n e p é l y e s e n m e g n y i t j á k k e r ü l e t ü n k l e g i s m e r t e b b a l k o h o l i s t á i.

És így tovább...

K. M.

Falusi bölcsőde

– Tessék csak megírni, nálunk még vannak fiatalok!

INTERJU

Ilyen rossz riportalannyal még életemben nem akadtam össze. Már egész gyűrű alakult körülöttünk kíváncsiskodó járókelőkből. Kárörömmel figyelik, amint egy-egy szót szinte harapófogóval húzok ki belőle.

— Mégis mit érzett — próbálkozom csökönyösen —, amikor észrevette, hogy szaktársa megbillen az állványon, és zuhan lefelé?

— Én, kérem — topog zavartan az alacsony, pufajkás kőműves — nem éreztem semmi különöset.

— Bocsánat — szólal meg valaki a hátam mögött. — Elejétől itt voltam, mindent láttam és hallottam. Érdekli a véleményem?

Megfordulok.

Városi bundás, piszeorrú férfi az illető. Barátságosan biccent felém, aztán a kőműveslegényre mutat.

— Írhat róla az újságban. Rendesen viselkedett. Amikor a társa zuhanni kezdett, ő előre ugrott, megragadta, és addig tartotta őt emelet magasságban, míg a többiek segítségére nem siettek. Én pont az állvány lábánál álltam. Alattuk. Mozdulatlan. Ha azok ott fent megcsúsznak, éppen rám esnek. Es akkor csak egy pacni marad belőlem. Mégsem tágítottam. Tudtam: erőt, önbizalmat kölcsönöz nekik az a tény, hogyha egy járókelő, aki e válságos percekben épp alattuk tartózkodik, nem szalad el, nem kelt pánikot, mert bízik kitartásukban.

— Köszönöm — jegyzem fel az információt, és újabb kérdést intézek a pufajkáshoz:

— Hasonló körülmények között mégegyszer vállalná ezt a szörnyű kockázatot?

— Hát... lehetséges...

— Nem lehetséges, hanem biztos — szól közbe határozottan a városi bundás. — Ha százszor kerülne veszélybe a barátja, mi százszor sietnénk a megmentésére. Ki-ki a maga helyén. Ő fent az állványon, én lent a járdán. Nem azért, mintha keresnénk a veszélyt, a kalandot. Ó, nem. Ellenben szeretjük embertársainkat, és természetünkből fakad, hogy ezt a szeretetet tettekben juttatjuk kifejezésre.

„... tettekben juttatjuk kifejezésre" — írom fel noteszembe, és az interjú egyszerűsítése érdekében a következő kérdést már egyenesen a városi bundáshoz intézem:

— Vár-e tettéért valami jutalmat, ellenszolgáltatást?

— Ugyan! — csóválja a fejét sértődötten. — Hová gondol?! Az ilyesmit nem pénzért, nem is valami csillogó-villogó kitüntetésért csinálja az ember. Megtettem, mert meg kellett tennem. Ezt diktálta a becsület. Az én jutalmam, hogy egy dolgozó ma is épségben térhet haza szeretteihez. Mi kellene nekem még ezen túl? Legfeljebb egy meleg, baráti kézszorítás.

Baráti-melegen megszorítom a kezét, és futok a villamos megállóhoz, hogy még idejében leadhassam a tudósítást. Az utolsó kocsi peronjáról visszanézek.

Növekvő embergyűrű közepén ott áll a városi bundás, és fáradhatatlanul magyaráz. Az állványzatra pedig szaporán kapaszkodik fel az alacsony, pufajkás kőműves.

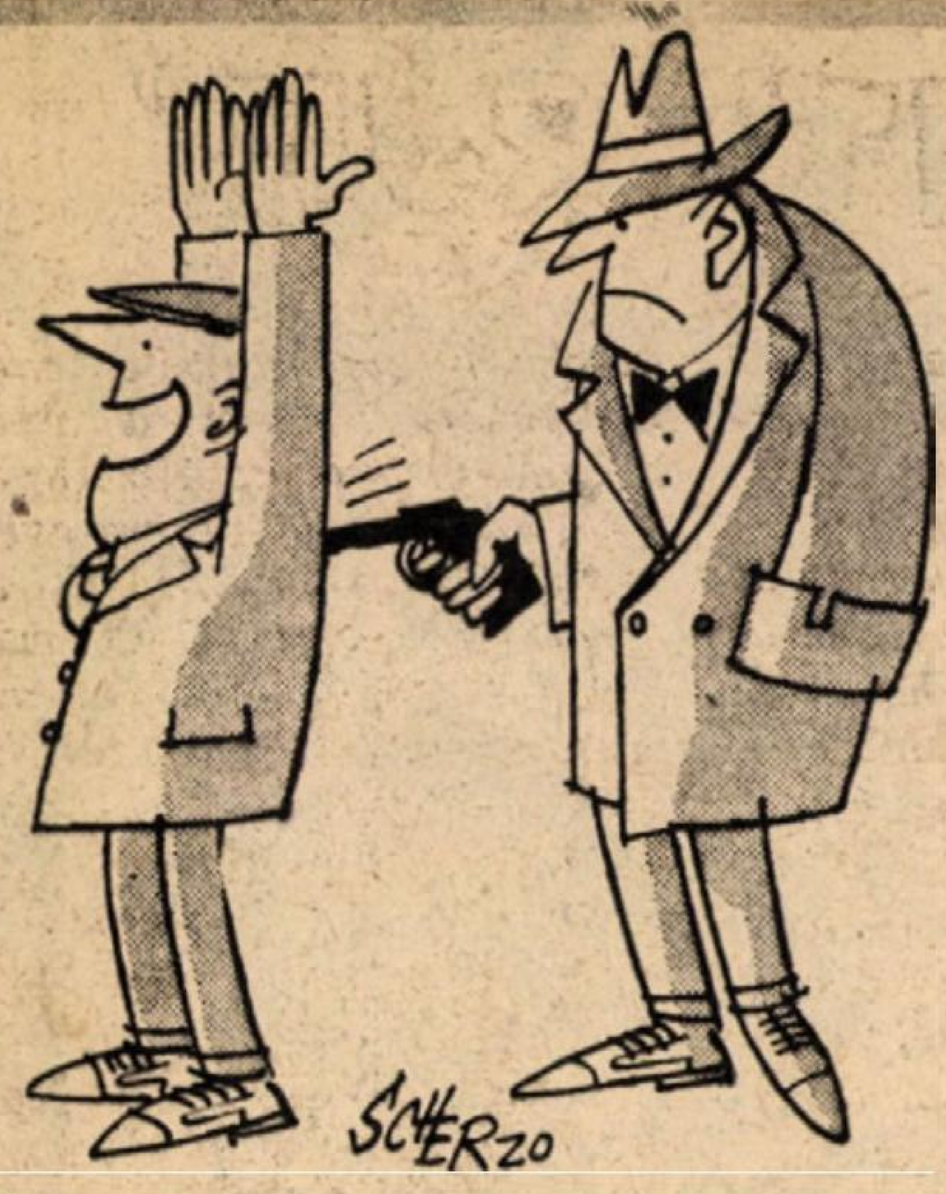
Kürti András

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Ismétlés" című bírálatukkal egyetértünk. Intézkedést tettünk, hogy a budapesti és a vidéki egységeink a munka- és védőruha felvásárlásának és értékesítésének a hirdetését szüntessék meg.

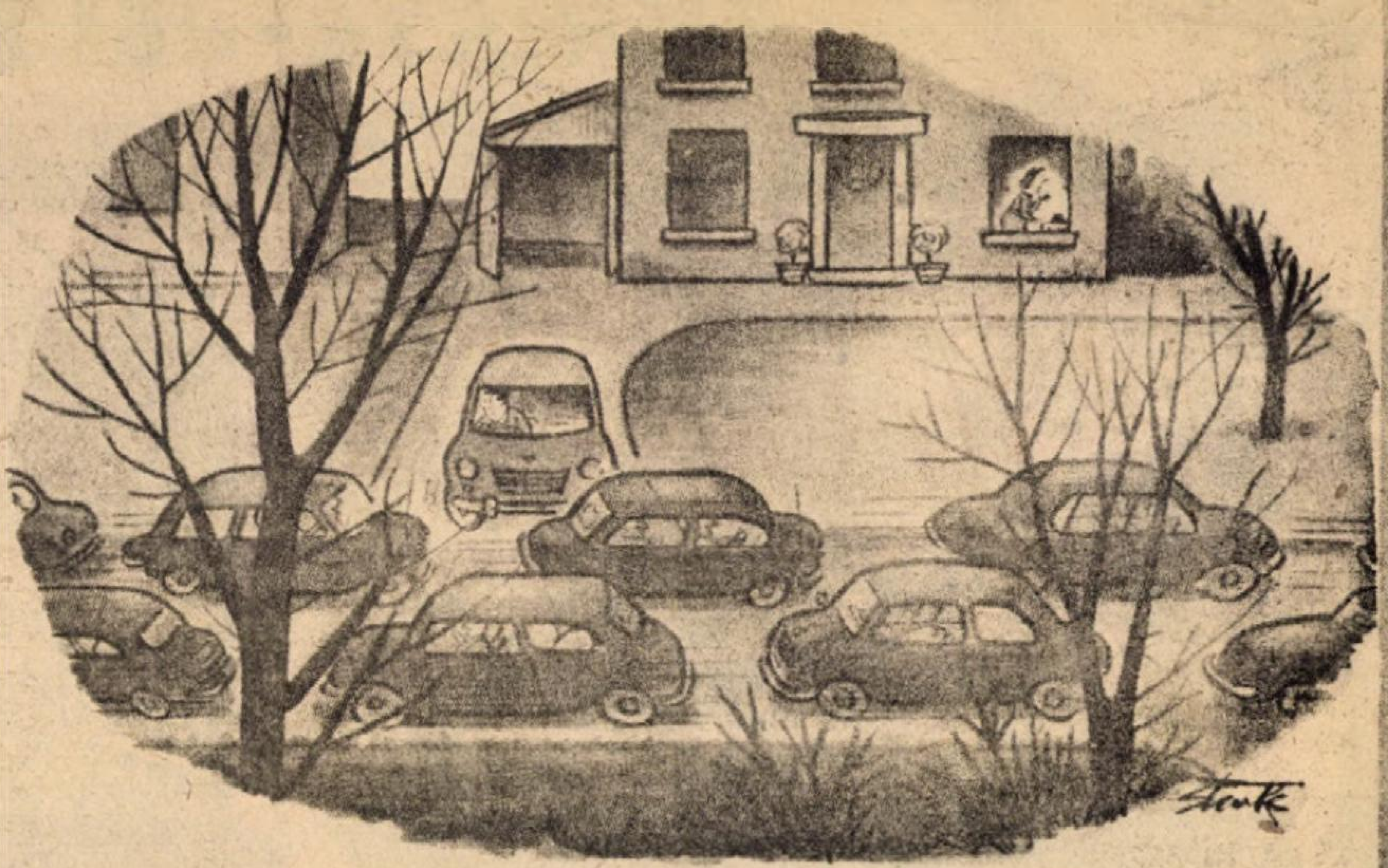
Bizományi Áruház V.
Soós János ig.

– Ne, nem ott ... valamivel feljebb ... most jó, jaj, de jó!

(A londoni „Punch"-ból)

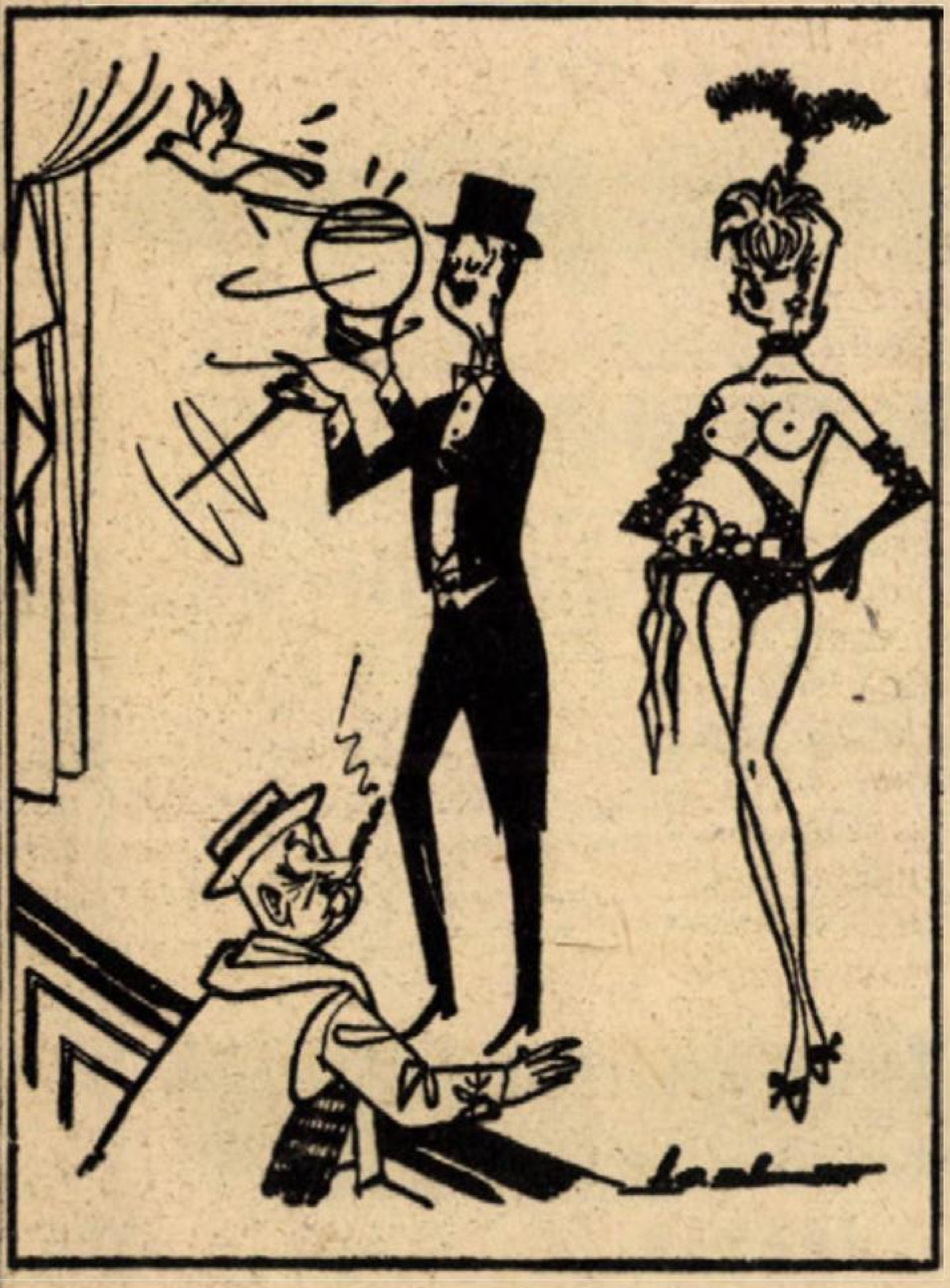
FORGALOM

– Halló, nincs itthon, már több mint egy félórája elment hazulról

(A londoni „Punch"-ból)

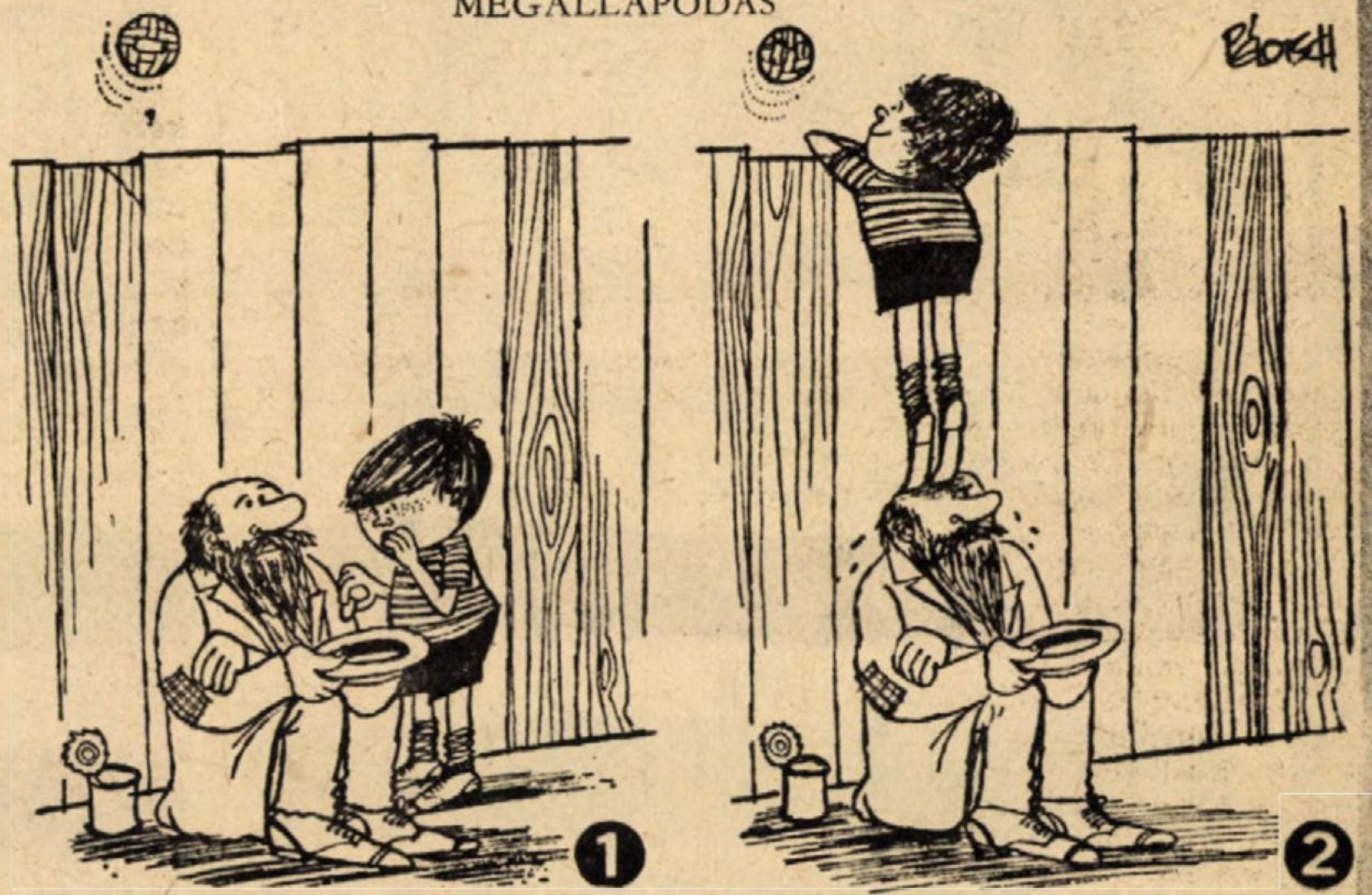
IMPORT humor

– Hölgyeim és uraim, az a fontos, hogy erősen figyeljenek a kezemre ...

(Az „Ici Paris"-ból)

MEGÁLLAPODÁS

(Az „Ici Paris"-ból)

És megáll az idő...

Boros János este vette észre, hogy kollégájánál, Óznél maradt egy másnap szükséges, fontos irat. Szerencsére tudta, hol lakik, fölszaladt hozzá. Ózék nem engedték, hogy az aktán kívül még álmukat is elvigye. Leültették, a háziasszony feketével kínálta. Barátságos, csillagos terítős asztal melletti társalgás kerekedett, amelynek során elkerülhetetlenül a hivatalra fordult a szó.

– Meséli a férjem, menynyi bajuk van az igazgatóval, azzal a Kelemennel – jegyezte meg Ózné.

Boros meghökkent, hiszen Kelement már három esztendeje felfelé buktatták. Mielőtt azonban szólhatott volna, az asszony már folytatta is: „Még jó, hogy a főosztályvezetőjük, a Nedecz olyan rendes ember."

Boros, ha lehet, még jobban csodálkozott. Hiszen Nedeczet ugyancsak több esztendeje más vállalathoz helyezték.

Tisztázni akarta a félreértést, de Óz – felesége hátamögött –, sokat jelentően hunyorított.

Ózné, ahogyan tapasztalt háziasszonyhoz illik, tovább csevegett.

– Mit szól hozzá, menynyit építkeznek mostanában. A mi házunkat is renoválják. Jól megállja a helyét ez a Szijjas.

Te jó ég, ez az asszony nem tudja, hogy már rég más az építőipari miniszter! Valami kínos érzés fojtogatta torkát, ami még csak fokozódott, amikor Ózné az országhatáron átcsapva, könnyedén megjegyezte:

– Mondja, meddig tartja még magát ez az Adenauer? Mikor vonul már nyugdíjba?

Boros úgy érezte, nem bírja tovább, olyan furcsán kínosnak érezte a helyzetet. Fölugrott és kapkodva, búcsút suttogva elrohant.

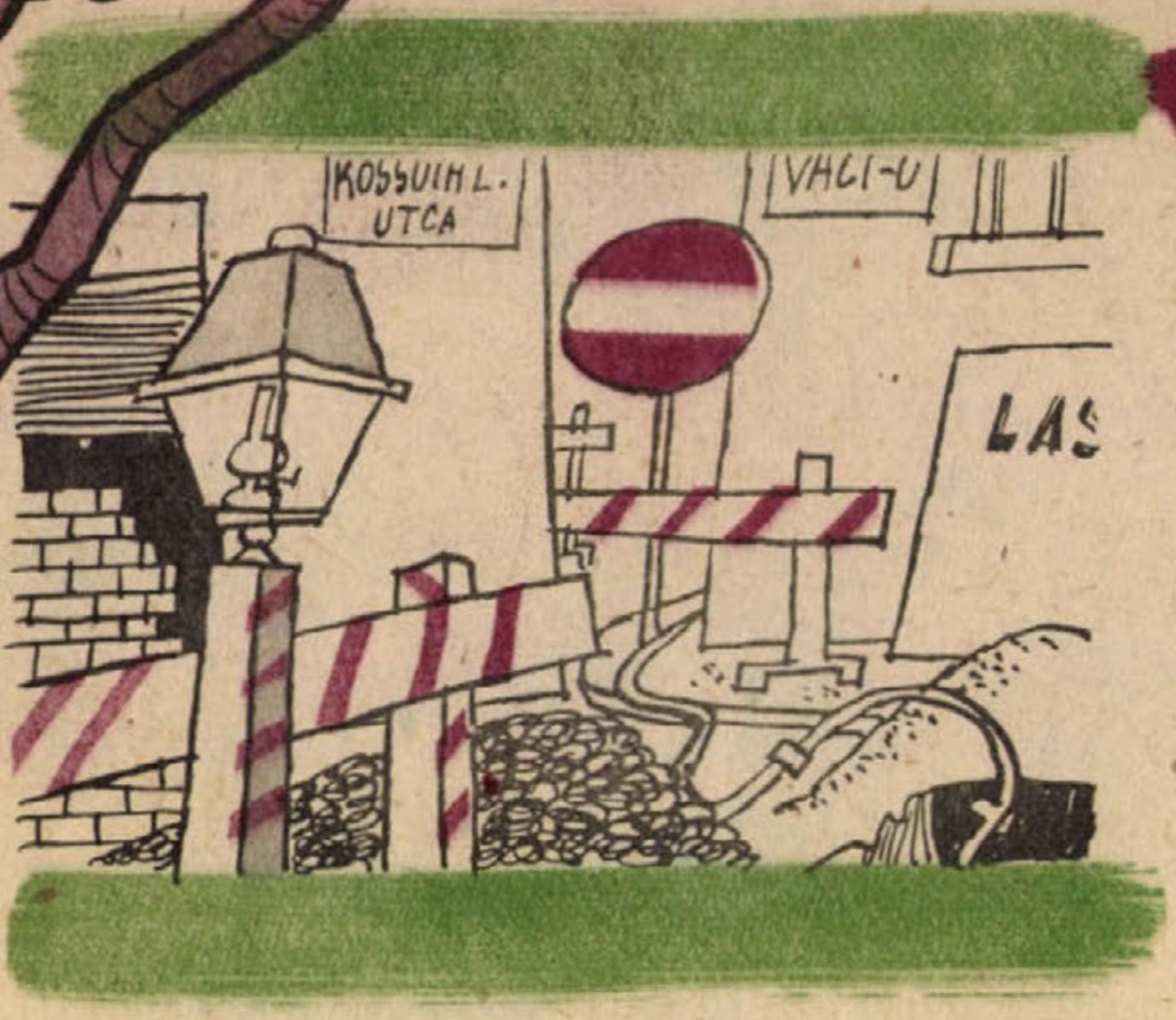
Másnap a hivatalban kissé zavartan szólította meg Óz:

– Úgy érzem, magyarázattal tartozom... Hosszú esztendőkig zavarta házasságunkat feleségem nagyravágyása. Valahányszor új embert neveztek ki valahová, rögtön célozgatni kezdett, hogy más férfi viszi valamire, más férfiben van ambíció és törekvés, más férfi nem topog egy helyben. Ha új minisztert neveztek ki, másnap már feldúlva mesélte, hogy értesült róla, mennyi a fizetése, nem is beszélve a reprezentációs keretről. Betelt a mérték. Azóta mindenki marad a helyén, senkit nem neveznek ki, sehová nem kerül új főosztályvezető, igazgató, nem választanak új vezért a hadsereg élére, nem ültetnek új királyt a trónra. Slussz! Nyugodtan, békén, kiegyensúlyozottan élünk azóta.

Kertész Magda

gerő:

TURISTA-JELZÉSEK

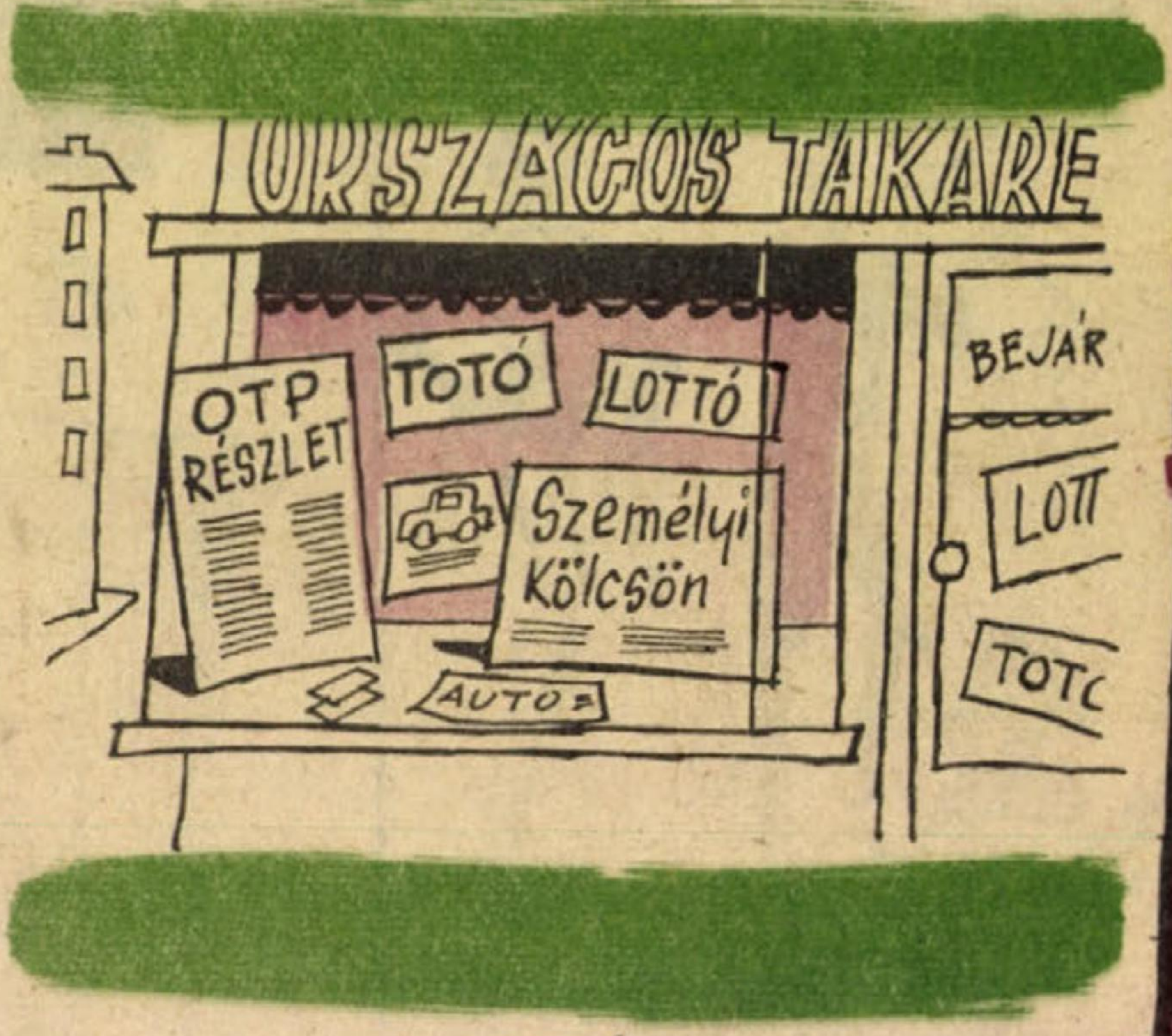
TURISTA-ÚT

TURISTA-HÁZ

KILÁTÓ

FORRÁS

EMELKEDŐ

MÉLYPONT

Gerő Sándor rajzai

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220 — 64.1396 — Kossuth Nyomda, Budapest — Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda, Tel.: 180—850. INDEX: 25504